

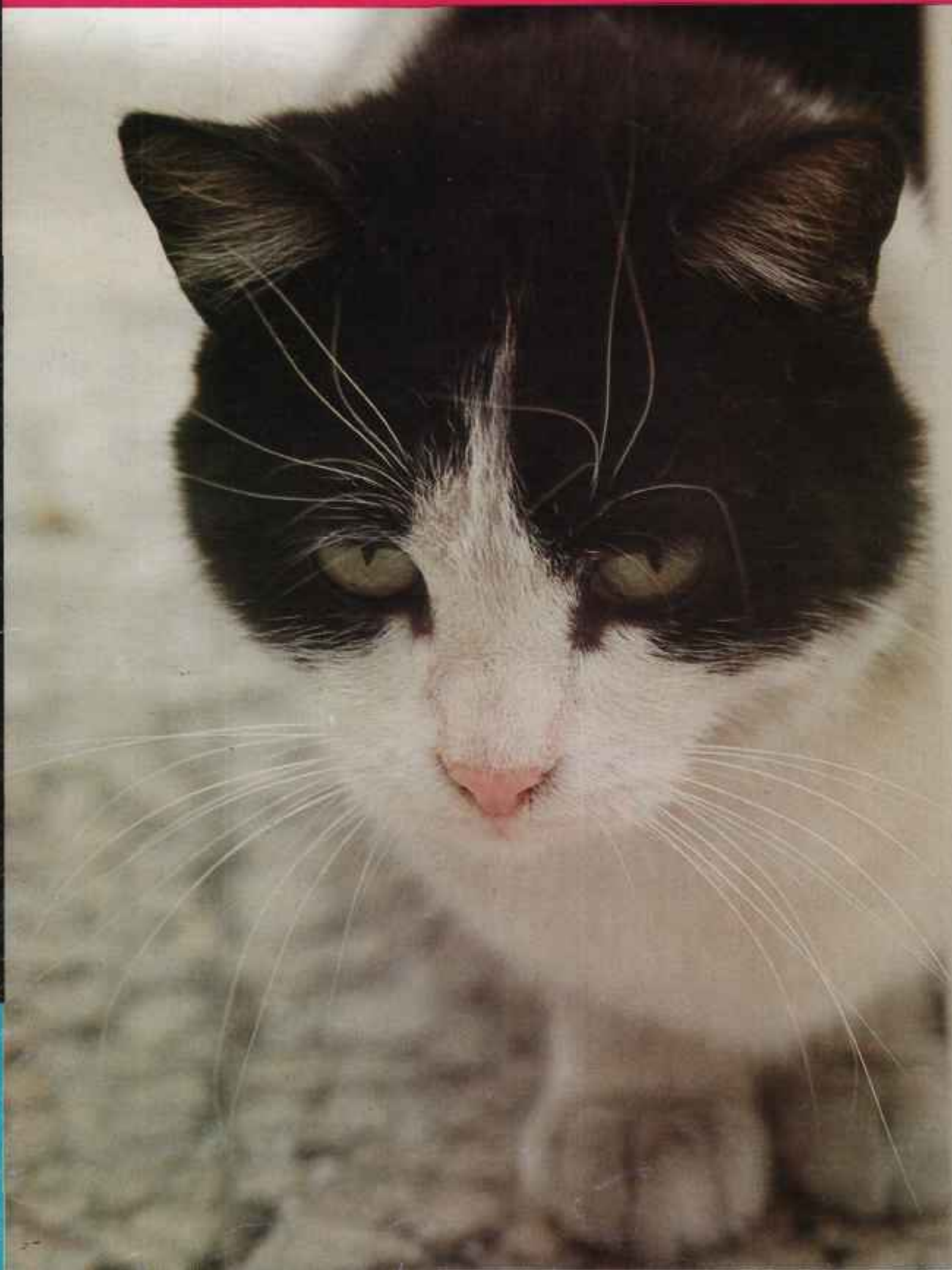
KEDİ

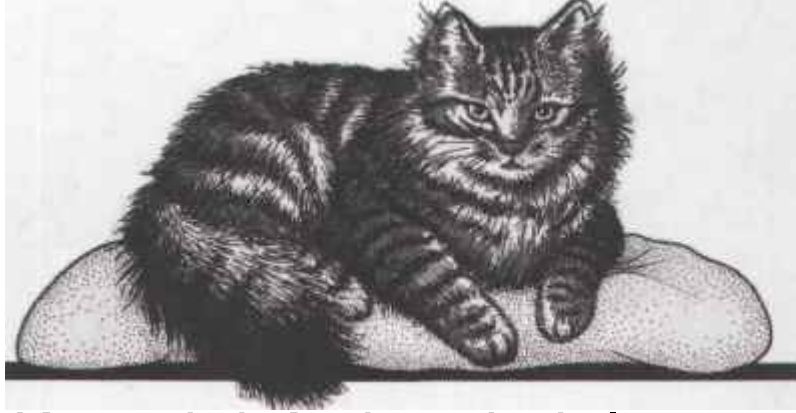

ISSN 1300-3305

İLK
BAH
ARİ
995

9

K e d i ' d e k i l e r

Damdan Dama.....	4
Kedi Testi.....	8
Her Yazarın Arkasında Bir Kedi Vardır.....	12
Sema Öğünlü	
Sevgiye Dair.....	16
Paul Gallico	
Göz Hastalıkları.....	18
Görünmez Kazalar.....	22
Şiir.....	24
Nazım Hikmet	
Günlerden Bir Gün.....	26
Refik Durbaş	
Son Kuşlar.....	28
Nafiz Güder	
Kedinizin Aşıları.....	34
Sizden Size.....	36

KEDİ'ler Hiç Çaptan Düşmeyen 68'liler

"We want the world and want it now"
Jim Morrison söylüyordu.
Herkes söylüyordu.
Bütün 68'liler söylüyordu.
Artık Jim Morrison yok; 2 Temmuz 1971'de, o çok sevdiği alkol-eroin kokteylinin neticesinde Rock'n'Roll Circus'un pis helalarının birinde dünya değiştirdi.
Artık hiç kimse Jim Morrison'un şarkısını söylemiyor ; Cadillac Seville'de geçirilecek saatler için Bruce Springsteen seçiliyor.
Artık 68'liler de yok; şimdi holdinglerin kravatlı hademeleri olarak dolaşıyorlar ya da pahalı cinsinden viskiyle dolu kadehlerinde borsaya endeksli yüzüyorlar.
Artık tek 68'li kaldı dünden. O da Fritz the cat. Onun kargaları hala zenci, onun atları hala fahişe, onun domuzları hala polis ve Fritz de hala moral değerlerden hiçbirinden nasibini almamış haliyle serseri dolaşıyor tozlu raflarımızda.
Bir kedinin, Fritz the cat'ın Amerikan karşı kültürünün en vurucu simgesine dönüşmesi asla tesadüf değildir.
Fritz the cat'ın 68'li olması, kedilerin "pislik karakterlerinden" en küçük tavizi vermeyecekleri için de, Fritz the cat nezdinde bütün kediler 68'li olarak kalmaya devam edecekler.
Zira; düzene uyum sağlayamazlar; onları asla sirke sokamazsınız.
Zira; evsizdirler; hep disiplinden kaçarlar.
Zira; geceleri severler; beat'ler gibi yolları da.
Zira; tembeldirler; fare peşinde koşuşturmak yerine, fare deliğinin önüne koca bir peyniri koyup, farelerin bu peyniri yiyip de çaklayarak ölmelerini beklerler.
Zira; Dağınıktırlar; her türlüşünden dağıtmaya bayılırlar.
Zira; İnsanları sevmeyizler.
Zira; tedirgindirler.
Zira; yalnızdırlar.
Zira; Birisinin kölesi hiç olmazlar.
Zira; Kendisini eğitmeye kalkışana basarlar tırmığı.
Düzensizliğin, evsizliğin, şiddetin, gecenin ve de aşkın dünyadaki yegane temsilcileridirler. Ve avladıkları kuşun tüylerini yolduktan sonra yiyen doğadaki tek hayvandır. Ve de, doğada atası belli olmayan tek hayvan. İstediklerini "hemen şimdi" isterler. Bu nedenle kediler hala 68'lidirler. Bu nedenle Jim Morrison'unun utulmaz şarkısı sadece onlara miras kalmıştır. Çıkm sokağa, çöplüklerden yükselen şarkılarını dinleyin: "We want the world and we want it now!"

KEDİPANO

Beyaz bir İran kedisi (erkek)
ile Siyam Kedisi (erkek)'ne
dişi aranıyor.

Mithat Şen

Tel: 0-212-232 19 54 (Ev-İş)

KEDİ

Sayı 9 İlkbahar 1995 Üç Ayda Bir Çıkar

Sahibi ve Sorumlu Müdürü
Fatih Erdoğan

Mavibulut Yayınları
Yeniçarşı Cad. 33/2 Ferah Ap.
80060 Galatasaray, İstanbul
Tel: 0-212-252 63 75-76
Faks:0-212-244 08 60

Yayın Kurulu
• Najla Osseiran • Sema Öğünlü •

Kapak Tasarım
Yılmaz Aysan

Kapak Fotoğrafi
Najla Osseiran

Danışmanlar
• Bilge Karasu • Tan Oral •
Ju-en Veteriner Kliniği

Baskı
Ayhan Matbaacılık 518 24 14

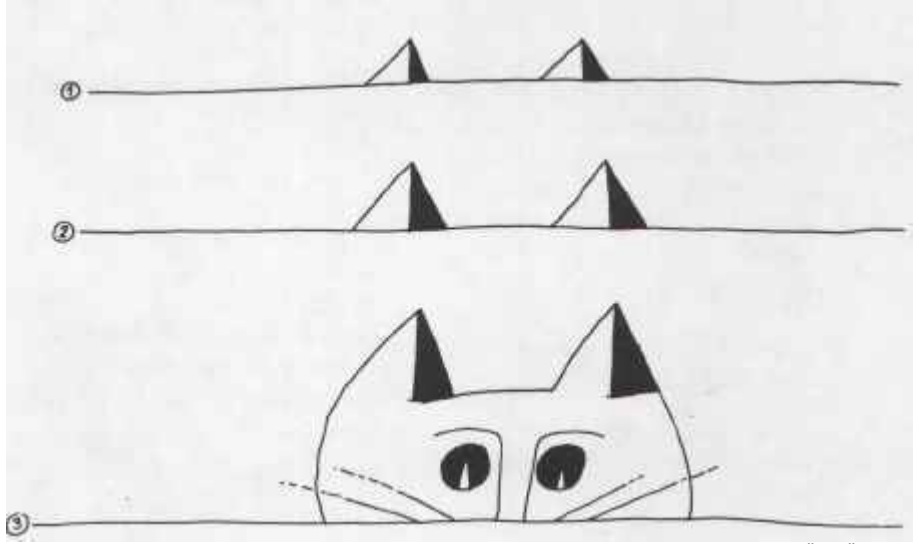
Çorbada Tuzu Olanlar
Kadir Çıtak • Refik Durbaş • Ragıp
Duran • Selma Erdoğan • Nafiz Güder •
Nazım Hikmet • Turgay Karadağ •
Burcu ve Ocan Sankur •

Çorbaya Kuyruğu Batanlar
• Balaban • Bıyık • Biber • Bekir •
Cahide • Havuç • Haydut • Gizmo •
Roman • Kaplan • Fritzy • Lokum •
Lucky Lucy • Maçini • Miyak • Musti •
Susam • Tırmık • Tedi • Tekir • Ponçık •
Piknik • Şişman •

Keditör'den

Dergimizin hatırı sayılır emektarlarından **TEDİ ŞEKER** geçtiğimiz günlerden bir gün kaza geçirdiğinden dergimizin bu sayısını da geciktirmek zorunda kaldık. Bilirsiniz kedilerde bahane çok.. Halbuki herkes bilir ki kediler dokuz canlıdır. Nitekim, Tedi Şeker kendini toparlar toparlamaz, tek gözü görmediği ve çenesi ameliyatlı olduğu halde tekrar sokağa çıkmak için kapıda nöbet tutmaya başladı.

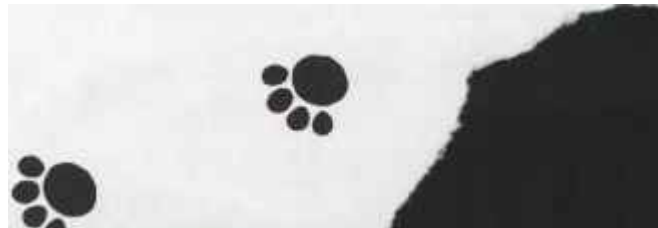
Kedilerin 9 canlı olduklarına ilişkin ikinci bir kanıt ise elinize aldığınız bu sayımızdır. Mırr mırr mızz mızz derken **DOKUZ** sayı çıkardık. Bu işin maddi ve manevi zorluklarını düşünürseniz az buz değil hani!

Dergimizin bu sayısı sevgi konusunu biraz daha irdeliyor. Kedilerden öğrenebildiğimiz sevgi türleri, kedilerin sevgi üzerine düşündükleri ve düşündürdükleri yer alıyor bu sayıda. Ayrıca, kedisini ne kadar eğitebildiğini merak edenlere Kedi Testi'ni okumalarını tavsiye ederiz.

Misafir hayvanımız ise **KUŞLAR**. Bilirsiniz, kuşlarla kediler pek anlaşamazlar! Hatta çok eski düşman olduklarını söyleyebiliriz. Kediler önce biraz homurdandılar ama sonra: "Peki, bu seferlik olsun bakalım. Belki onlardan yeni bir iki atlama zıplama hareketi öğreniriz," dediler! Bizden aktarması.

Yeni sayıda buluşmak üzere. Sevgiler...

Damdan

Kurtarılan Dansçı Ayılar Yeni Bir Hayata Başlıyor

Dünya Hayvanları Koruma Derneği (WSPA) Ayıları Özgürlük (Libearty) Kampanyası ve Türkiye Hayvanları Koruma Derneği (THKD) Uludağ Üniversitesi Vahşi Yaşam Araştırma Merkezi'nde yeni bir barınağı, T.C. Orman Bakanlığı ve T.C. Turizm Bakanlığı ve Fransa DeCroy Prensesi tarafından Kasım ayında açıldı.

Vahşi Yaşam Merkezi, bir yıl içinde Türkiye sokaklarından toplanmış 16 eski dansçı ayağı yuvalık yapmaktadır. Ayılara özgürlük projesi, T.C. Orman Bakanlığı'nın işbirliğiyle, kurtarılmış ayılar için Bursa yakınındaki dağlarda sürekli bir yuva oluşturmayı ümit etmektedir.

Bir buçuk dönümlük bu yeni eğitim barınağı, gelecekte düşünülen yarı-vahşi barınağın küçük bir örneği olacaktır. İçinde küçük bir orman, yüzme havuzu, ayıların uyuması için mağaralar bulunmakta ve elektrikli bir çitle korunmaktadır. Bu barınakta ayılar, elektrikli çitten sakınmayı, yiyecek aramayı ve doğal bir ortamda sosyalleşmeyi enecelerdir.

Nusret Demiral'ın Olmayan Sevgisi

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı, köpeği yanlışlıkla zehirlenip, ölünce çok üzülmüş. O kadar üzülmüş ki, tıpkı masallardaki gibi onun adına ağıtlar okumuş, şiirler yazmış, şimdi de bir heykelini yaptırmayı düşünüyor. Buraya kadar güzel. Ancak, "Meclis önünden yaka paça götürülen DEP'li milletvekillerine biraz daha sevgi ve anlayışla yaklaş....?" sorusunu, 'DEP'liler köpek değil ki...." diye yanıtlamış....Nusret Demiral'ın bu sözleri epey bir tartışma yarattı.

Bizim anlamadığımız şey, insan sevgisiyle hayvan sevgisinin bu denli birbirinden ayrı tutulması.... İçi sevgiyle dolu olan insanların genellikle hem insanları, hem de hayvanları sevdiğini gözlemişizdir sık sık. Hayvan sevmeyen insanların, insanları; insan sevmeyenlerin de hayvanları sevmesi mümkün müdür? Gerek insan gerekse de hayvan sevgisinin kaynağı tektir.

Gerçi, Demiral'ın bu sözlerini açıklamaya çalışan Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Başhekim Yardımcısı Doç. Dr. Mansur Beyazyürek, Hürriyet'e verdiği bir demeçte 'katı' meslekte çalışan insanların, özel yaşamlarında çok hassas olabileceklerini söylüyor (ve biz de Nazi kamplarında binlerce kişinin ölümüne neden olan bir SS subayını evde köpeğini severken gösteren bir film sahnesi hatırlıyoruz ama), o zaman da akla şöyle bir soru geliyor, "Böyle insanların tedavi görmeleri gerekmez mi?"

1-7 Mayıs Hayvanlar Haftası ilan edildi

Amerikan Hayvanları Koruma Derneği, 1 Mayıs-7 Mayıs haftasını Hayvanlar Haftası ilan etti. Her yıl, bu hafta boyunca seminerler düzenlenecek, yerel kuruluşlar kimsesiz ve evsiz hayvanların bakımını üstlenecek ve gelir sağlamak amacıyla yarışmalar düzenlenecek. 6-13 yaş arasındaki çocuklar içinden 'hayvanlara karşı en nazik davranan çocuk' seçilecek. Dansı Türkiye'deki hayvanların başına...

Cornell Üniversitesi Kedi Seminerleri düzenliyor

New York'ta bulunan Cornell Üniversitesi, kedilerle yakından ilgilenen kişilerin ve veterinerlerin katılabileceği Kedi Seminerleri düzenliyor. Kedilerin sağlığı, bakımı, türlerinin üretilmesi, psikolojik sorunların ele alınacağı seminerler, üniversitenin veteriner fakültesi tarafından düzenleniyor. İlgilenen veterinerler için:

**Feline Study Seminars
Cornell University Dept. CF,
POB 227, B20 Day Hall,
Ithaca, NY14853,**

Aşırı güneşlenme kediler için zararlı

Açık renk tüylü kedilerin diğer kedilere oranla güneşten daha fazla etkilendikleri, bu nedenle sıcak yaz günlerinde uzun süreyle güneş altında kalmamaları gerektiği bildirildi. Özellikle beyaz kedilerin, pembe derilerinin

güneşe karşı duyarlı olduğu için aşırı güneşten etkilenebileceğini ileri süren veterinerler, kedi sahiplerinin güneş altında gezmekten vazgeçiremedikleri kedilerinin kulak derilerine çinko içeren kremler sürmelerini önerdiler.

Yepyeni bir bilim dalı: Zoopharmaeognos)

İnsanlar, hastalıklar için yeni tedavi yolları ararken, hayvanları izliyorlar. Kendi kendini tedavi etmek zorunda olan doğada yaşayan hayvanlar, ister istemez şifalı otlara yöneliyorlar. Onları gözleyen insanlar da, müthiş bir kopya çekmiş oluyorlar.

Hayvanların insan yaşamına katkılarında kedilerin rolü olmasa olmaz tabii. Kedilerin kedi nanesi yiyip, zevk ve sefa içinde mırıl mırıl mırıldandıkları ve keyifle oradan oraya yuvarlandıklarını gözlemlediyseniz onlara özenmiş olabilirsiniz.

Gerçi kedi nanesi, kedileri etkilediği kadar etkilemiyor insan beynini, ancak uykusuzluğa iyi geliyor, ateş düşürüyor ve baş ağrısından kurtulmanızı sağlıyor....

Greenpeace yine Türkiye'deydi

Dünyanın en etkin çevreci örgütlerinden Greenpeace (Yeşil Barış), 28 üyesi ve 5 Türk çevrecisinin katılımıyla, Akkuyu'da yapılmı planlanan Türkiye'nin ilk nükleer santralına karşı Ankara'da TEK Genel Müdürlüğü'nün önünde bir eylem gerçekleştirdi.

Barış yanlısı çevreci örgüt, radyasyon kıyafetleri ve iskelet maskeleriyle canlandırdıkları ölümün soğuk yüzünü simgelemeye çalışırken Türk Polisi'nin soğuk saldırısıyla karşılaştı.

Tek Genel Müdürlüğü binasının kapısına kendilerini zincirlerle bağlamaya çalışan göstericiler, polislin aktif saldırısına pasif direnişle karşı koymaya çalıştılar, ancak karga tulumba sürüklenerek gözaltına alındılar. Örgüt üyeleri kimlik tesbiti yapıldıktan sonra salıverildiler.

Örgütün basına yaptığı yazılı açıklamada şu görüşlere yer verildi:

"1986 yılında Çernobil'de meydana gelen kaza, nükleer enerjinin gizli maliyetini ortaya koyuyor. Greenpeace, temiz, yenilebilir enerji kaynaklarına yatırım için çağrı yapıyor. Nükleer santrallerin alternatifleri varken, insanlık için böylesi tehlikeli bir seçimi yapmak neden? Bu gösterinin amacı, Türk hükümetinin Akkuyu'da nükleer santral kurmak istemesini protesto etmek. Çünkü, her ne kadar Türk hükümeti inkar etse bile, geçen ay İzmir'de düzenlenen 6. Enerji kongresi de hükümetin nükleer yolda yürümesini engelliyordu. Kongre, nükleer enerjinin pazarlandığı bir yere dönüşmüştür. Bizse, yatırımların ekonomik, enerji tasarrufu sağlayan ve tehlikeli olmayan alanlara kaydırılmasını istiyoruz."

Greenpeace Sözcüsü Berto Hullo ise, alternatif enerji kaynakları bulunduğu dikkat çekerek

"Akdeniz, dünyanın yenilebilir enerji kaynakları kullanımı, enerji güvenliği, maliyeti ve çevreye olan faydaları açısından lider bir bölge olabilir" dedi.

Damdan

Bir Yunus Yavrusunun Öldürülmesi Nasıl Gerçekleşti?

Aşağıdaki olay geçtiğimiz yaz aylarında meydana geldi. Gecikmiş de olsak, cehaletimizden biraz olsun sıyrılmamız açısından önemli olduğunu düşünerek kaleme almaya karar verdik.

Son zamanlarda turistlerin bile gelmeye çekindikleri Türkiye'nin bir sahil kenti Antalya'nın Lara plajına, dersini almamış bir hamile yunus geldi, hem de doğum yapmak üzere. Belli ki insanlarımızın cehaleti konusunda pek bilgi sahibi değildi. Hamile yunusun etrafını saran yaklaşık sekiz adam ve on çocuk, doğumunda yunusa yardım etmeye kalkarsa neler olabilir?

Siz bir düşünün, biz de amatör bir Alman'ın kamerasıyla tesa-düfen görüntülediği sahneleri size aktarmaya çalışalım....

Her ne kadar gazeteler haberi, yavrusu ölü doğan yunus başlığıyla verseler de, tüm o insanların yaptığı mıcıklama işkence-

lerine rağmen sevimli yunus, capcanlı ve sıhhatli bir yavru doğurmayı başarmıştı... Ancak, doğumdan sonra minik yunus, bizimkiler tarafından sudan çıkarıldı ve, "kucak istiyor", 'süt verelim' bağırışları arasında, kucaktan kucağa gezdirilmeye başlandı... Ve tabii ki birkaç dakika içinde, ellerinde minik yunus yavrusuyla kameralara 'sevimli' pozlar vermeye çalışan insanların ellerinde göz göre göre can verdi...

Bu kadarla kalmadı. Anne yunus, her canlı annenin içgüsüyle hareket ederek, bu acıya katlanamayacağına karar verip karaya vurup intihar etmek istedi..

(Yunusların intihar etmek istediklerinde karaya vurduklarını daha önce yazmış mıydık?) Üç kez intiharı deneyen yunus, biraz daha akıllıca kişilerin yardımıyla karadan 1.5 mil açığa götürülerek uçsuz bucaksız denizlerde yalnızlığına terk edildi.

Hayvanseverler Platformu'nun Eylemi

Bağımsız hayvanseverler Platformu Fatih Belediye Başkanı **Sadettin Tantan** ve Bakırköy Belediye Başkanı **Ali Talip Özdemir'e** karşı protesto gösterileri düzenledi.

Hayvanların, doğal çevrenin ayrılmaz parçası olduğunu belirten hayvanseverler Ali Talip Özdemir'in, "medeni ülkelerde sokaklarda başıboş hayvan olmaz", diyerek hayvan katliamına giriştiğini ileri süren göstericiler, çeşitli hayvan maskeleri takarak belediyelerin organize ettiği hayvan itlafına karşı çıktılar.

Teşekkür

Tedi Şeker'in geçirdiği kaza sonucu ağır yaralanması nedeniyle gösterdikleri yakın ilgi ve şefkat için,

Ju-en Veteriner Kliniği ve Animalia Hayvan Hastanesi'ne

teşekkürü borç biliriz.

KEDİ DERGİSİ

BİLGE KARASU

NE KİTAPSIZ NE KEDİSİZ

Denemeler I

Bütün Yapıtları 5

METİS EDEBİYAT DİZİSİ

Kedinizin sizi ne derece eğitebildiğini biliyor musunuz?

Kedi Testi

Daha önceki bir sayımızda kedilerinizin ne derece sosyal olduklarını anlayabilmeniz için bir test hazırlamıştık. Bu sayımızda kedinizin sizi ne derece eğitebildiğini görebilmeniz için bir test sunuyoruz size. Yeterince cesaretliyseniz başlayabilirsiniz....

1) Kedinizin masada sizinle birlikte yemek yemesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

a) Kendi kendime 'artık bu son' diye mırıldanmama rağmen, dayanamayıp, istediğinde ona tabağımdan aşırıdığım yemekleri veriyorum.

b) İsteddiği zaman masada yemek veriyorum ve bunun son kez olduğunu biliyorum.

c) İstemese bile ona

yemek masasından yemek veriyorum

d) Onu şımartmamak için hiçbir zaman yemek masasından yemek vermiyorum.

2) Kedinizin mama isteğine, genelde ne kadar süre içinde tepki gösterirsiniz?

a) Gelecek yemek saatine kadar dayanırım.

b) İşimden başımı kaldırıncaya kadar, birkaç dakika içinde

c) Birkaç saniye içinde.

3) Kedinizin tırnaklarını törpülemesi için, evde ona ne gibi olanaklar sağladınız?

a) Hiçbir şey, çünkü kedim tırnaklarını törpülemez.

b) Sık sık kedimin tırnaklarını keserim

c) Kedimin tırnaklarını törpüleyebilmesi için ona bir post ya da kütük aldım.

d) Kedim evde istediği zaman istediği yeri törpüleyebilir.

4) Kedinizi genellikle nasıl çağırırsınız?

a) Isık çalarak.

b) İsmi yüksek vurgulu bir sesle seslenerek.

c) Normal tonda bir sesle ismini söyleyerek.

d) Şarkı söylemiş gibi 'pisi pisi' diyerek.

5) Kedinizle aynı fikirleri ve duyguları paylaştığınız oluyor mu hiç?

a) Sık değil.

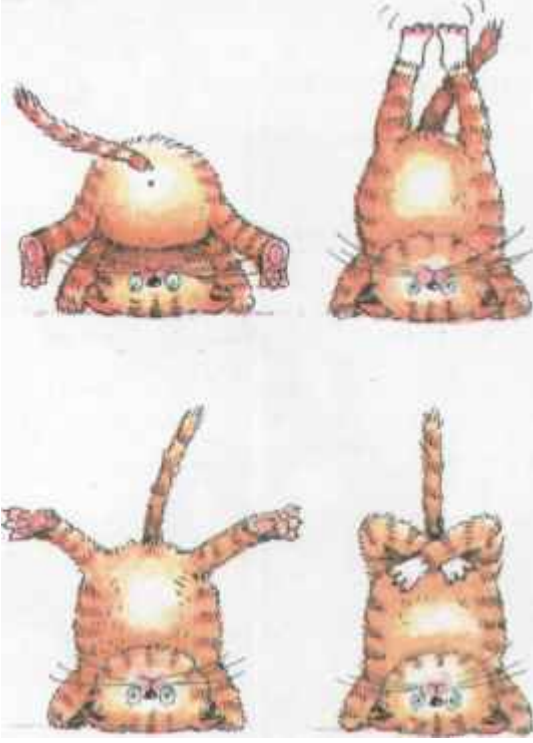
b) Hemen hemen her gün

c) Günde birkaç kez

d) Onu terbiye etmem gerektiğini sandığım zaman

6) Kedinizin ot ya da bitki çiğnemesi neyi gösterir?

a) Karnı aç.

- b) Kendini iyi hissetmiyor ve bitkideki bazı besleyici maddelere ihtiyaç duyduğu için bitkiyi çiğniyor.
- c) Vejetaryen olmaya karar vermiş.
- d) Akıl almaz bir iştahı var.

7) Kediniz size isteklerini kabul ettirebiliyor mu?

- a) Hemen hemen her zaman
- b) Her zaman
- c) Çoğunlukla. Onu nadiren reddedebiliyorum.
- d) Bazen. Oldukça disiplinliyimdir.

8) Kedinize hiç özel hediyeler aldınız mı?

- a) Sayısız.
- b) Kendime ya da tanıdıklarına aldığımdan daha çok.
- c) Birçok.
- d) Hiç.

9) Kedinizin yemeğini organize etme konusunda ne kadar titizsiniz?

- a) Oldukça titizim. En azından bir haftalık yiyeceği bulunur evde.
- b) Nadiren ihmal ederim, eğer evde yemeği kalmamışsa, kendi yiyeceğimden ikram ederim.
- c) Sık sık unuturum ona yemek almayı, benim yemeğimi paylaşır.
- d) Evde ne yemek varsa onu yer.

10) Kediniz mışıl mışıl uyuyor ve onu uyandırmak zorundasınız,

- a) Odanın öbür ucundan bağırırsınız.
- b) Okşayarak, kulağına ismini fısıldayıp, uyandırmak zorunda kaldığınız için özür dilersiniz.
- c) Yumuşakça sarsar ve uyanmasını rica edersiniz.

11) Kedinizle nasıl konuşursunuz?

- a) Yeni doğmuş bir bebekle konuşuyormuş gibi .
- b) Altı yaşında bir çocukla konuşur gibi.

c) Yaştınızmış gibi.

d) Sizden daha büyük ve akıllı biriyle konuşur gibi.

12) Kedinize karşı şefkatli misiniz?

a) Yeterince

b) Pek değil

c) Oldukça. Onu mümkün olduğunca kucağıma alır ve okşarım

d) Daha sık şefkat göstermek isterdim, ama ke-dim izin vermiyor

13) Kedinize günlük öğününü verdiniz, ama hâlâ miyavlayarak daha fazlasını istiyor,

a) Ona istediği kadar yemek verirsiniz (tıksırınca-ya kadar yesin!)

b) Birazcık daha verirsiniz ama fazla değil çünkü disiplinli olmasını ve şımarmasını istiyorsunuz

c) Bir sonraki yemek zamanını öne alacağınızı not edersiniz kafanıza

d) Duymazlıktan gelirsiniz

14) Kedinizi tarar mısınız?

a) Her gün

b) Haftada bir iki kez

c) Nadiren. (Hiç hoşlanmaz)

d) Hiçbir zaman, kendi kendine taranır

15) Uyumaya çalıştığınız bir anda kediniz aniden yatağınıza sıçrar

a) İstedğini yapmasına izin verirsiniz

b) İlgilenmem, kedim düşünceli olması gerektiğini bilir

c) Kedimin, göğsümde, kafamın üzerinde, saçları-mın arasında kendine bir yer edinme çabalarını iz-lerim.

16) Kediniz hastalandığında ne yaparsınız?

a) Hastalığının ne olduğunu anlamaya çalışırım, eğer anlayamazsam veterinerine danışırım.

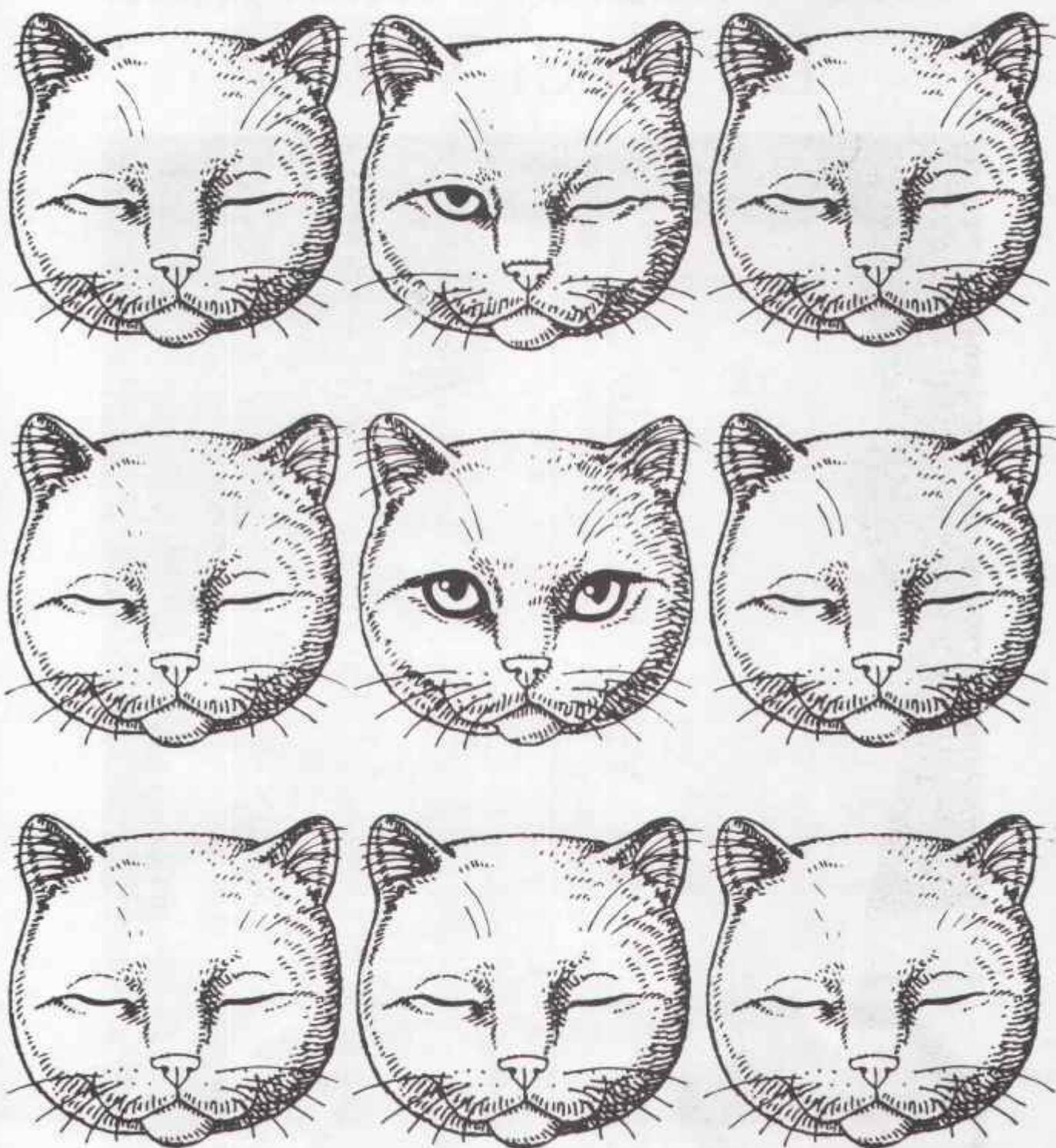
b) Hemen veterinerine danışırım ve o ne derse yaparım

c) Kedimin iyileşmesini beklerim, eğer durum ciddiye veterinerine danışırım

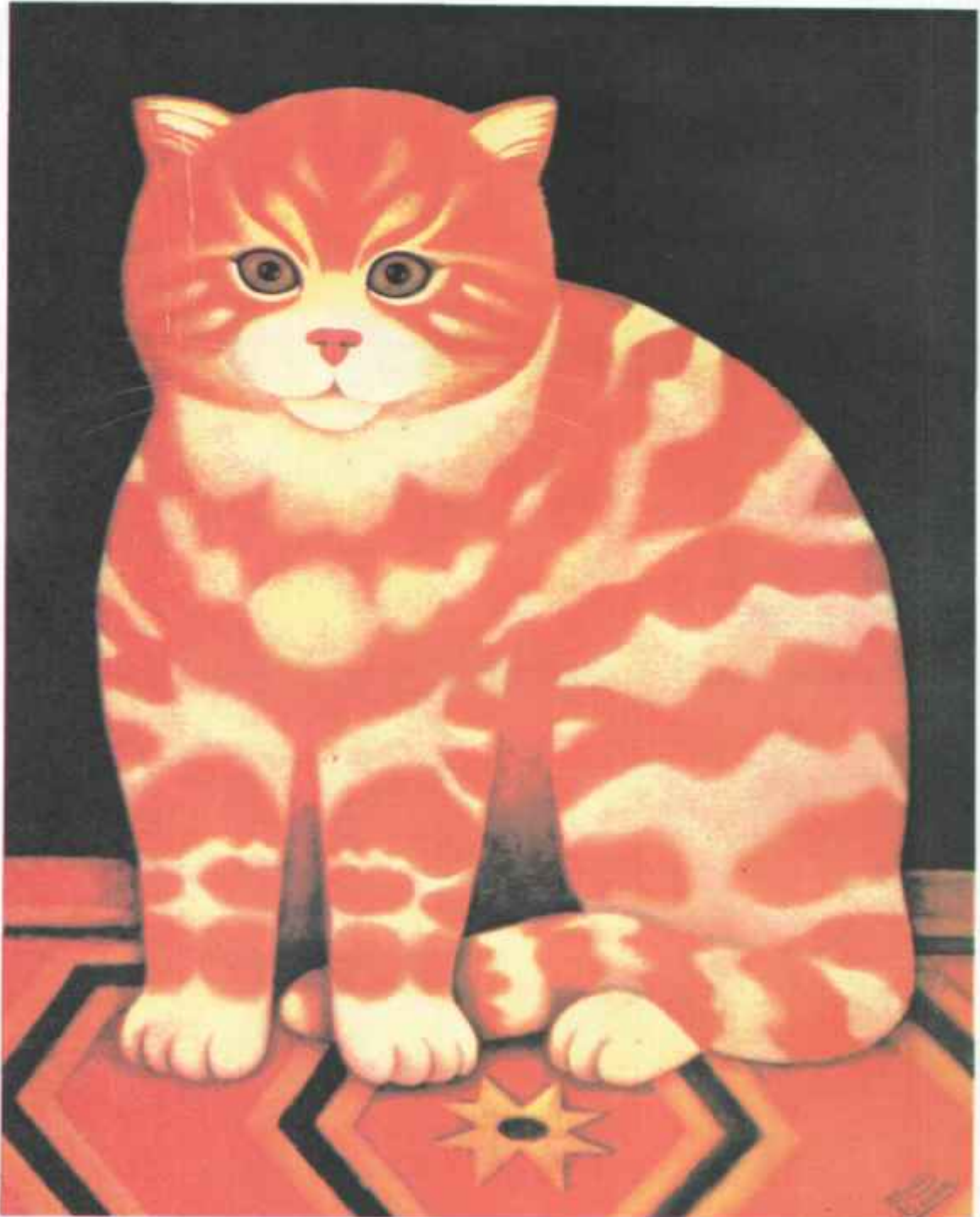

Öncelikle şunu belirtelim: Bu testi baş-tan sona büyük bir ciddiyetle yapmış ol-manız bile kedinizin sizi gayet güzel eğittiğini gösterir, çünkü baştan kedini-zin sizi eğittiğini kabul etmiş olmakla teslim olmuşsunuz bile. Artık kedinizle olan ilişkinizde bu test sonuçlarının si-zin için hiçbir önemi olmadığı açık. İlişkinizdeki ikinci adım, (geçmiş ol-sun) kedinizin esiri olma konusunda ilerlemenizdir. Bu konuda tereddütleri-miz olması yersiz, çünkü zaten itiraz et-me, ya da karşı koyma gibi bir seçene-gimiz yok. Kendinizi kötü hissetmeniz gerekmiyor. Emin ellersiniz. Hala bu-nun bir hata olabileceğini düşünüyorsanız-nuz, şundan emin olun, kedilerle birlikle yaşadığımız süreç bu, hayatta yapacağımız ne ilk 'hata' olacak ne de son.

Yanıtlar:

Her Yazarın Arkasında Bir Kedi Vardır

Sema
Öğünlü

Resim: Martin Leman

"Senin sesinde gizemli kedi
Meleksi kedi, yabansı kedi
İncelik ve uyum var
Bir gökçenin olduğu gibi her şeyinde

Mekanın bilinen ruhudur
Yargılar, yürütür ve esin verir
Her şeye kendi imparatorluğunda
Bir peri midir o, yoksa bir Tanrı mı?"

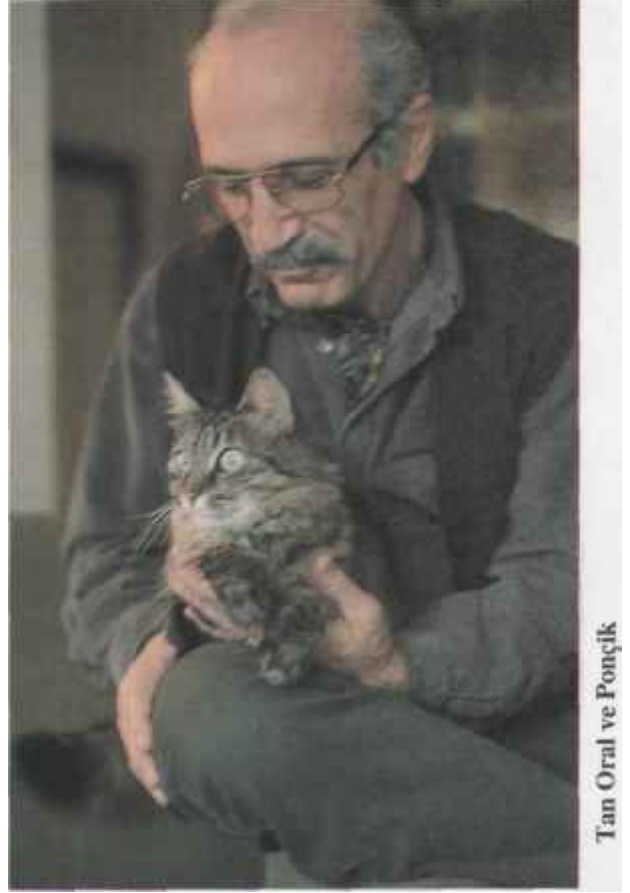
Beaudelaire'in yukarıdaki satırları, kedilerin gizemli dünyasını, ve bir sanatçıyı büyüleme yeteneklerinden sadece birkaçını dile getiriyor. Gerek Türkiye'li, gerekse yabancı sanatçılara baktığımızda, kedilerden esinlenmeyen, etkilenmeyen dev sanatçılar yok gibi. Başlı, resim dalında **Picasso** çekiyor, **Hemingway**, **T.S. Eliot**, **Dickens**, **Colette**, **Beaudelaire**, **Verlaine** ve nihayet Türkiye'li yazarlardan **Tomris Uyar**, **Bilge Karasu**, **Enis Batur** ve daha nicelen...

Düşünür **HuxJey**, kendisini ziyaret edip, büyük bir yazar olmak istediğini söyleyen bir gence, insanlarla ilgili şeyler yazmak istiyorsa, öncelikle bir çift kedi sahibi olmasını önerir. Gerisi kolay.

Peki neden kediler..? Neden başka bir canlı, bir insan ya da diğer bir hayvan değil..? **Bilge Karasu**, "Kedilere benzeyebilseydik keşke," diyor:

"Kedilere benzeyebilseydik keşke. Öyle diyesim geliyor sık sık, bu son yıllarda. Yaşadıkları anın iyice farkındalar gibi. Bir şey bekliyorlarsa bir deliğin başında, onları oyalayıp oradan uzaklaştırmak pek güç. Bildikleri bir yerde, bildikleri bir iş görülürken, her gün seyrettikleri, kendilerince katıldıkları (anlayamadığımız, bakarak da bir işe katılabildiğidir) o işe sanki ilk kez bakacaklar-mış gibi, uyuklamakta oldukları yerden kalkmağa üşenmeden, gidip seyrederler yapılanları.... Uykularının hangi katındalarsa, o katın uykusunu yaşarlar." (**Göçmüş Kediler Bahçesi'nden**)

Sanıyorum Bilge Karasu'nun kedileri bize her zaman unutmaya eğilim gösterdiğimiz bir şeyi anımsatıyor: **Brecht'in** ve **Nazım Hikmet'in** ortak tavsiyeleri: Şaşıarak yaşamak. Her gün kalkıp güneşin doğuşuna şaşırmak, batışına ayrıca şaşırmak, sevmeye ve sevilmeye şaşırmak, vakitsiz gelen ölümlere şaşırmak, doğumlara şaşırmak, şaşıarak yaşa-

Tan Oral ve Ponçık

mak, hiçbir şeyi kanıksamamak. Uyuklamakta olduğumuz yerden kalkmağa üşenmeden....

Tan Oral, kedilerden öğrenmemiz gereken şeylerin başında geleni "sonunda hiçbir şey elde etmeyeceğimizi bile bile oynanan oyuna katılmak," diye tanımlıyor. Bu, yaşam sevincinin bir göstergesi olduğu gibi, aynı zamanda, ne olursa olsun içinde bulunduğumuz anı yaşamakla ilgili olsa gerek:

"Bizlerse uydurduğumuz bir zamanla övünürken, her işimizi, her sözümüzü o zamanın akışı içinde ötede, ileride, gelecekte varılacak, bir noktaya varmak üzere yapıyoruz ya da söyleniyor görürken, yapmakta, söylemekte olduğumuz şeyi unutup veriyoruz. Bir ereğe yönelerek, bir erek düşünce kapılarak giderken, sonraları -biz göçtükten sonra- yaşamımız, daha da ileri vararak, yazgımız adı verilecek bir dizi anın her birinin biricikliğini, değiştirilemezliğini, yerine konmazlığını şuncacık olsun farketmiyoruz." (**B. Karasu. Göçmüş Kediler Bahçesi'nden**)

Bize sunulanı şaşıarak izlemek, kanıksamamak, bugünü yaşamamızın tadını çıkarmak, oyuna kendi istediğimiz kadarıyla, istediğimiz yere kadar katıl-

mak, türlü oyunlar icat etmek, yaşama olan sevincimizi, sevgimizi göstermez mi? Peki ya sevgi nedir kedi dilinde? Onlardan öğrenebileceğimiz bir sevgi türü var mı?

Kediler iki kulak bir kuyruk, başına buyruk, birçok keditanımız'ın deyimiyle sahibini satan 'nankör' hayvan. Bu, belki de insanların, sevgi gösterdiklerinde mutlaka karşılık beklemelelerinden kaynaklanan, son derecede sıradan bir tanımla çerçevelenen sevgi anlayışı.

Oysa kedi sevgisi, ya da kedilerin sevgisi, hiçbir karşılık beklemeden sevmeyi öğretir insana. Hangimiz karşındakine, 'Ben seni seviyorum, ama sen beni sevmesen de olur', 'Seni seviyorum, sen yine de istediğini yapmakta olabildiğince özgürsün.' diyebilmiştir ki!

Bir kez bir kedi size sahip olmayagörsün, bunları kafanıza vura vura öğretir size. Tıpkı **Rudyard Kipling'in Bir Başına Dolaşan Kedi'si** gibi. Belki de kedisever yazarların oluşumunu belirleyen müthiş etmenlerden en önemlisi de bu. Belki de **Huxley'in**, yazar olmak isteyen gence söylemek istediği bu.

"Sahip olmayı yadsıyarak, ya da sahip olmamayı göze alarak sevmek insanoğluna güç gelir: Sevgiyle mülkiyet duygusu öteden beri ortak yaşardır onda, sevgi bağına çoğu kez tek yanlı, gerçek bir bağ haline sokmaya alışmıştır. Sevdiği kişinin bağımsızlığına da kolay kolay katlanamaz. . . ." (Kediler Krallara Bakabilir/ Enis Batur)

Oysa kedi sevmek, **Bilge Karasu'nun** tanımıyla, "Kedinin, kendisini seven (kendisinin de sevdiği) kişi arasındaki umursamaz bağımsızlığını baştan kabul etmek," demektir. Belki de kedilerin, tam da bizim öğrenmemiz gereken, insanlardan daha bir üst düzeyde sevgi anlayışına sahip olmalarının bir nedeni de kendilerinden memnun olmaları:

**İnsanoğlu ya balık olmak ister ya da kuş
Yılan "Ah, keşke kanatlarım olsaydı" der
Köpekse, aslında yolunu şaşırmış bir**

aslandır,

Mühendisin en büyük düşü şair olmaksa,

Sinek, sabah akşam bülbül olmayı dener,

Ama kedi

Varsa yoksa kedi olmaktan başka yoktur derdi

(Pablo Neruda/ Kedi Güzellemesi)

Ve aynı zamanda kendi başlarına dolaşabilmeyi öğrenmiş olmaları (sürüler halinde dolaşan köpekler inat). Kendi başına dolaşabilmeyi beceremeyenlerin, genellikle karşılıksız sevgi gösterebilmekte sınıfta kaldıkları bir gerçek.

İşte, kediler belki de bize en azından bunu öğretebilirler:

"Ama kedi de kendi anlaşmasına sadık kalmıştır. Fare yakalar, kuyruğunu çok fazla çekmedikleri sürece bebeklere evde

iyi davranır. Ama bunları yaptıktan sonra, ara sıra bir kaçamak vakit yakaladığında, ya da gece bastırıp da ay göğe yükseldiğinde o bir başına dolaşan Kedidir ve her yer birdir ona.

Islak Vahşi Ormanlara gider, Islak Vahşi Ağaçlara tırmanır, Islak Vahşi Damlarda dolaşır, Vahşi yalnızlığı içinde, Vahşi kuyruğunu sallaya sallaya." (Rudyard Kipling/ Bir Başına Dolaşan Kedi)

Beat Kuşağının iflah olmaz ihtiyarı William S. Burroughs, insanların bir başına dolaşamayan kediler olduğunu öne sürer. Burroughs, kediler üzerine denemelerinde, o ana dek öğrendiği her şeyi sadece ve sadece kedilerden öğrendiğini belirtiyor:

"9 Ağustos, 1984. Perşembe. Kedilerimle olan ilişkim, beni o ölümcül ve devasa cahillikten alıyordu." (The Cat Inside)

Yine Tomris Uyar, Kedi dergisi için yazdığı **Teke Tek Sevmek** adlı denemesinde, kedilerden öğrenebildiğimiz sevgi türlerinin çeşitliliğinin altını çiziyor:

"Anıları önünde saygıyla eğildiğim, çocukluktan bu yaşıma kadar içli dışlı olduğum kediler, bana değişik sevgi türlerini öğrettiler. Birini zekâsı, öbürünü duyarlılığı, birini sevecenliği, öbürünü nemrutluğuyla sevdim. İçimde uyandırdıkları farklı titreşimlerle.

Her biri, bu sevgiye özel bir damga bastığı için de evde bıraktıkları boşluk, o özel duygunun da boşluğuyla gözümde. Hepsi kendine özgü bir yer tuttuğundan, yeni gelene yalnızca yeni bir yer açıldı sevgide, gidenin yerine yerleşmedi; hiçbirine ihanet etmedim. Tıpkı insanlarla kurduğum ilişkilerdeki gibi." (Teke Tek Sevmek)

(Şiir çevirileri: Ragıp Duran)

Kedi-İnsan

Sevgiye Dair

Sevgi, zor ve nazik bir konudur. Bazen sizi bütünüyle kaplayan bir duygudur ve henüz başınıza gelmediyse, ne demek istediğimi anlamayabilirsiniz, ve işte bu nedenle sözüme güvenmek zorundasınız. Tabii, insanoğlu sevgisinden söz ediyorum.

Rahat bir yuva garantilemek ve içinde birlikte yaşayacağınız insanları tavlama üzerine bütün yazdıklarına rağmen, sevgi, ilişkinize yüzde doksan bilinmeyen bir faktör olarak girecektir. Kimsenin bugüne kadar yerini veya nedenini bilemediği gizemli bir şeydir sevgi, bizim guruldanmamız gibi bir şey. Bizi koca peşine düşüren içgüdüsel bir dürtüye hiç mi hiç benzemez. Yoo, hayır! Tamamen farklı bir şey ve açıklaması oldukça zor. Ancak başınıza gelince anlayabilirsiniz. Kitabımın başında size söz ettiğim gibi, bu benim başıma, minik bir yavruyken tavladığım ve birlikte yaşamaya başladığım aileyle geldi. Onları seviyorum ve onlar da beni seviyor. Oh, nihayet söyledim işte! Ve bundan dolayı utanç duymuyorum.

İnsanlarla bir süre yaşayıp da birkaç iyi özellikleri dışında onların aptal, inatçı, unutkan, genellikle sinsi ve sahtekâr olduklarını anlamamak mümkün değil. Yüzünüze baka baka yalan uydururlar; bir şey söylerken, aslında başka bir şey demek isterler; tutmadıkları sözler verirler ve çoğu zaman bencil, açgözlü, düşüncesiz, mülkiyetçi, tutarsız, korkak, kıskanç, sorumsuz, zorba, hoşgöründen yoksun, sabırsız, ikiyüzlü ve şapşal olurlar. Bütün bu kusurlarına rağmen, sevgi dedikleri güçlü ve olağanüstü bir şeyleri vardır. Ve sizi sevdikleri ve sizin de onları sevdiğiniz zaman başka hiç birşeyin önemi kalmaz. Tabii -buraya dikkat- yine aklınızı tümüyle yitirip kendinizi koruyamaz duruma düşmemelisiniz . Bu bölümde size bunu nasıl başaracağınızın yollarını ve yöntemlerini anlatacağım.

İnsan sevgisinin gizemini hiçbir zaman çözemese-niz bile, mutlaka benim gibi, siz de bu sevginin bir özelliğini fark edeceksiniz. İster erkek ister kadın, ister genç ister yaşlı, ister iyi ister kötü olsun, istisnasız herkeste var olan bir özelliktir bu. Hepsi yalnızlık çeker. Ama kendilerine yeterli olmadıkları için bizim katlandığımız gibi buna katlanamazlar. Ve belki de bizim onları fethedebilme gücümüzün altında yatan şey onların böyle bir durumda bizim yardımımıza gereksinim duymalarıdır. Sizi korumak adına her ne kadar onlara karşı katı ve zalim bir tavır takınsam da, ailemi düşündüğümde ve onların ister evli olsunlar isterse de anneleri, babaları ya da kardeşleri olsun, ne kadar

yalnız oldukları aklıma geldiğinde; sadece kucaklarına oturarak, çağırdıklarında yanlarına giderek, yatağın ucunda yatarak veya sadece ortalıkta dola-narak onları nasıl da hemen rahatlatığımı görün-ce içim pırpırlanır ve hemen motorum çalışmaya başlar. Aynı şey sizin de başınıza gelirse utanma-malısınız.

Ama nasıl bir şeydir bu insan sevgisi?' dediğinizi duyar gibi oluyorum.' Peki, sevmeye başladığımı-zı nasıl anlayacağız ki tadını çıkaralım?

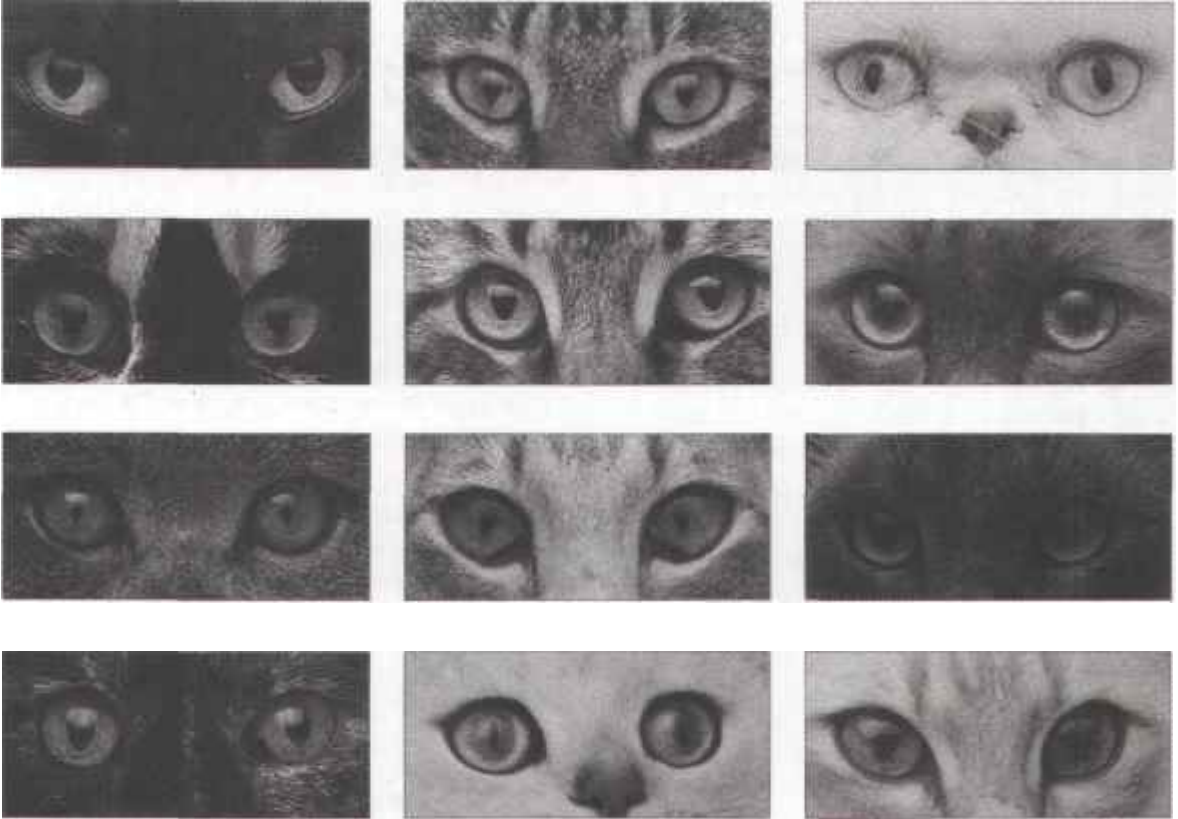
Size söyleyebileceğim tek şey, bunun, onların hissettikleri bir duygu olduğu, ve sizi kollarına aldıklarında veya siz onların kucagındayken sizi yavaş-ça okşamaya başladıklarında, o duygu onlardan si-ze doğru akmaya başlar ve işte o zaman bunu hissedersiniz. Öyle bir şey yoksa hissetmezsiniz. De-mek istediğim, eğer laf olsun diye sizi okşuyorsal-ya veya dalgın dalgın sizi kaşıyıp duruyorlarsa ve-ya sizi eğlendirmek ya da size yaranmak istiyor-larsa hiçbir şey hissetmezsiniz.

Ama ara sıra sevgi gereksinimiyle çocuk gibi si-zi öldüresiye mıncıklayabilirler. Gözlerinde bir şey belirir; ellerinin dokunuşu değişir; işte o zaman, ister istemez motorunuz çalışmaya başlar ve tıpkı yavruyken -ve dolayısıyla mutluyken-meme emdiğinizde yaptığınız gibi tırnaklarınızı batırıp çıkarırsınız. Bazen onlara duyduğunuz sev-gi o kadar güçlü olur ki onları ön patilerinizle ya-kalayıp, arkaya ayaklarınızla da tekmelemeye ve ısırma başlarsınız. Çünkü çoğu zaman biz duy-gularımızı böyle gösteririz, özellikle s-skse ilgili olanlarını. İnsan sevgisinin hep s-skse ilgili oldu-ğunu düşünüyorum. Ancak onlar bunu bir şekilde ayırmayı becermişler, tabii bu da iyice anlaşılmaz hale sokuyor işleri. Yine de mümkün olursa ısırma ve tırmıklama isteğinizi frenlemeye çalışın. Unutmayın ki sevecen oldukları halde aptallıkları yüzünden sevgi gösterişinizi anlamayacak ve iyi-lik karşılığında kötülük bulduklarını sanacaklar-dır. Bence, sahtekâr ve güvenilmez olduğumuza dair söylentiler de bundan kaynaklanıyor. Horus biliyor ya, bir iki kusurumuz var ama sahtekârlık ve nankörlük bunlardan hiç değil.

Velhasıl, insan sevgisi söz konusuysa temkini el-den bırakmayın, çünkü sopa dayığından çok daha acı verebilir size. İnsanlar sık sık birini sevmek-ten vazgeçip terk ederler. Bizse asla.

Kedinizin Sağlığı...

Göz Hastalıkları

Kedilerin iç organları genelde memelilerinden farklı olmamasına karşın, duyu organları avcılara yaraşır bir uzmanlığa erişmiştir. Kedi gözü zifiri karanlıkta ancak insanlarınkinden kadar görebilir. Oysa hafif karanlıkta, insanlarınkinden kat kat daha üstün bir görme yetisi edinmiştir.

Dışarıdan bakıldığında, alt ve üst gözkapaklarında kirpikler görülür. Kedinizin tüylerinin gözüne girmemesine dikkat edin (özellikle uzun tüylü kedilerde) aksi halde gözleri tahriş olabilir. Baş parmağınızla gözkapaklarını biraz indirdiğinizde pembe bir doku göreceksiniz (**Konjunktiva**)

Göz küresini gözkapaklarıyla birleştiren bu ince zar kedinizin gözünün ıslak olmasını sağlar ve enfeksiyondan korur. Konjunktivada herhangi bir

kızamık ya da yeşil-sarı bir akıntı gözde iltihap olduğuna işarettir. Kedilerde gözyaşının oluşumunu ve dağılımını sağlayan üçüncü bir gözkapak vardır. Açık pembe renkte olan ve iç gözde yer alan bu kapak, bazen sağlıklı kedilerde bile gözün yarından fazla bir kısmını örtebilir, endişelenmeyin.

Kornea tabakası, göze gelen ışığın kırılmasını sağlar. Gözaki, göze beyaz rengi veren ve onu biçimlendiren lifli bir örtüdür. Karaciğer problemi olan kedilerde sarı bir renk alır.

İris, göze gelen ışığın miktarını ayarlar ve kedinizin gözüne renk verir. Ortadaki kara leke loş ışıkta büyüyerek daha çok ışık almayı sağlar ya da çok aydınlık bir yerde küçülerek göze fazla ışık girmesini engeller. Böylece birçok canlının dayanamayacağı yoğunlukta, kör edici bir ışıkta bile kediler

kuyruklarını sallaya sallaya gezinebilirler!

Retina (ağ tabaka), kediler için çok önemli olan yansıtıcı bir dokuya sahiptir: *Tapetum Lucidum*. İşte retinanın arkasında yer alan bu yansıtıcı özelliğe sahip doku yardımıyla kediler karanlıkta insanlardan daha iyi görebilirler. Işığa duyarlı hücrelerden oluşan bu mekanizma, tıpkı bir ayna gibi ışık ışınlarını yansıtarak kedilerin karanlıkta görmelerini sağlar. Gece kedilerin gözlerinin altın sarısı gibi parlamasının nedeni, tapetum lucidum'dan yansıyan ışınlardır.

Yüzylımızın ilk yarısına dek kedilerin renk körü olduğuna inanılırdı. Bilim adamları kedilerin gece ve gündüz algılayabildikleri tek rengin gri olduğunu ileri sürüyorlardı. Daha sonraki yıllarda yapılan araştırmalar kedilerin bazı renkleri ayırt edebildiklerini ortaya çıkardı.

Son zamanlarda yapılan deneylerde daha gelişmiş yöntemler kullanılmış ve kedilerin kırmızıyı yeşilden, maviden ve griden; sarıyı da maviden ve griden ayırt edebildikleri saptanmıştır. Kedilerin diğer renk çiftlerini ayırt edip edemedikleri bilinmiyor.

Göz Hastalıkları:

Göz hastalıklarının başlıca belirtileri,

- Gözde akıntı
- Gözkapığının şişmesi
- Gözün kısmen ya da tamamen kapanması
- Kornea tabakasında bulanıklık
- Gözde kan
- Gözkapığında kan

Göz hastalıklarının başlıcası, diğer kedilerin yol açtığı gözdeki çiziklerdir. Gözü çizilen bir kedi sık sık göz kırptırır, gözü sulanır, gözkapığı kapanır ve çizik eğer göz küresini etkilemişse enfeksiyon kapabilir ve kornea etkilenebilir.

Konjüktivitis:

Göz küresini çevreleyen ince tabakanın ve gözkapığı tabakasının iltihaplanmasıdır. Belirtileri:

- Kızarıklık
- Sulanma

- Göz kırpması
- Acı
- Gözkapıklarının kapanması

Nedenleri:

- Üst solunum yolları hastalıkları
- Bakteriyel enfeksiyon
- Gözkapıklarının doğuştan içe dönük olması
- Alerji
- Göze kaçan yabancı madde
- Gaz, duman, ya da sıvı
- Thelazia diye bilinen göz kurdu

Kornea Yaralanmaları:

Enfeksiyon kapmamış basit kornea yaraları hemen iyileşebilir. Ancak kornea bir kez enfeksiyon kapmış olduğunda, gözün daha derin kısımlarında iltihaplanmalar olabilir.

Kornea yaralanmalarına daha çok dışarı çıkık bir göz yapısına sahip olan uzun tüylü cins kedilerde rastlanır.

Katarakt:

Kedi gözbebeğindeki bulanıklık, genellikle yaşlı ve şeker hastası kedilerde, mercekte oluşan katarakt nedeniyle ortaya çıkar.

Yaşlı kedilerdeki katarakt, yaşlanmayla birlikte göz merceğindeki yansıma ve kırılma açılarının değişimiyle ilgili olabilir. Görüşü engellemez.

Glikom:

Belirtileri: Gözdeki sıvı dolaşımı bozukluğu nedeniyle,

- Göz büyür
- Korneada bulanıklık

Nedenleri:

- İç kanama
- Tümör
- İris enfeksiyonu

Üçüncü gözkapığı

Üçüncü gözkapığı, kedi gözünün iç köşesinde yer alan pembe-beyaz dokudur. Bazen bu gözkapığı şiştiğinde ya da enfeksiyon kapığında gözün köşesinden dışarıya doğru fırlar ve kedi sahiplerini endişelendirir.

Veterinere danışın !

Gözün dışarıya doğru fırlaması:

Gözün arkasındaki dokunun şişmesi göz küresini öne doğru itebilir ve kedinizin gözü "yuvasından fırlamış" gibi olabilir.

Belirtileri

- Gözkapakları kapanmaz
- Sabit bakışlar
- Sulanmış gözbebeği

Nedenleri:

- Darbe
- Sinüslerden yayılan enfeksiyon

- Gözküresinin gerisindeki tümör

- Glikom

Veterinere danışın. Kedinizi sokağa bırakmayın.

Göz akıntısı

Genellikle gözyaşı bezlerinin tıkanmasıyla göz akıntısı görülür.

- Akıntı temizse, gözyaşı bezleri tıkalı olabilir.
- Akıntı bulanıksa viral ya da bakteriyel enfeksiyon olabilir.

Nedenleri:

- Tıkalı gözyaşı bezleri
- Konjunktivit
- Viral solunum hastalıkları
- Glikom

Göz çevresini ılık suya batırılmış bir pamukla silin. Göz akıntısının kedinin tüylerine bulaşmasını engelleyin.

Görme Bozuklukları:

Çıplak gözle bakarak kedinizde görme bozukluğu olup olmadığını anlayamazsınız. Eğer kedinizde görme bozukluğu olduğundan şüpheleniyorsanız, sırayla bir gözünü kapatarak diğeriyle görüp görmediğini saptayın.

- Kedinizin koordinasyonu zayıfsa
- Evde oraya buraya istemeden çarpıyorsa
- Hareket eden nesnelere tepki vermiyorsa
- Gözünde bulanıklık varsa

Görme zorluklarından şüphelenebilirsiniz.

Veterinere danışın

Göz ağrısı

• Kediniz gözkapığını kısıyorsa enfeksiyon ya da kornea yıpranması olabilir.

• Ön patisiyle gözünü ovuşturuyorsa enfeksiyon ya da gözüne yabancı bir madde kaçmış olabilir.

• Gözde mavi ya da beyaz bir bulanıklık varsa katarakt olabilir.

• Akıntı varsa konjunktivite, viral solunum yolu hastalığı olabilir.

Her durumda sıvı bir solüsyon ile gözlerini silip onu rahatlatabilirsiniz. Bir parça pamuğu ılık su ve asitborik karışımına batırıp kedinizin gözünü temizleyebilirsiniz.

Eğer göz kanıyorsa veteriner gelinceye kadar buzlu suya batırılmış bir pamukla gözü silebilirsiniz.

Körlük:

Kornea yaralanmaları gibi şiddetli göz hastalıkları körlüğe neden olabilir. Ancak bazen hiçbir göz hastalığı ya da rahatsızlığı belirtileri göstermeyen kedilerde de körlük olabilir. Bu tür vakalar, beynin görme merkezinde ya da göz sinirlerinde meydana gelen değişikliklere bağlı olarak ortaya çıkar.

Veteriner muayenesi gerekmektedir.

Göz hastalıklarına ilişkin herhangi bir durumda veterinerle danışmadan kedinizin gözüne merhem sürmeyin!

GÖZ AKINTISI

Kedinizin sadece iki gözü vardır. 'Gözden' kaçan ve önemsiz gibi görünen problemler çok kısa zamanda bir felakete dönüşebilir. Bu yüzden, söz konusu göz olunca, 'gözünüzü dört' açın:

Gözden gelen yeşil veya sarı bir akıntıyla birlikte göz çeperinde kızarıklık görürseniz, enfeksiyon meydana gelmiş olabilir. Akıntıyla birlikte ateş, hapsirme veya öksürük varsa, kediniz üşütmüş olabilir.

Henüz gözünü açmamış iki haftalık civarında bir kedinin gözkapığında kızarıklık ve şişlik varsa, veterinerin görmesi şarttır.

Gözün sürekli sulanması, kedinizde alerji olduğuna işaret olabilir. Bazen de doğuştan gelen ve kirpiklerin içeriye doğru kıvrık olması veya gözyaşı deliklerinin tıkalı olmasından dolayı kedinizin gözü sürekli sulanabilir.

Evde Tedavi

Gözde bir enfeksiyon söz konusuysa, veterinerinize danışarak damla veya merhem kullanabilirsiniz. İlaçların mutlaka göz için olmasına dikkat edin. Kedinizin gözüne merhem veya damla uygularken başka birinin yardımı faydalı olacaktır. Çünkü, kediniz gözünü elletmekten hoşlanmayıp itiraz edebilir.

Veterinerde

Veteriner, kedinizin gözünü iyice muayene ettikten sonra, antibiyotikli damla veya merhem verebilir. İçeriye kıvrık kirpik veya benzeri doğuştan gelen eksiklikleri ameliyatla düzeltmek gerekebilir.

Görünmez Kazalar.

KASLIMA VE NÖBET

Kasılma, beyindeki elektriksel aktivitenin geçici bir süreyle bozulması ve dolayısıyla, iskelet kasalarının kontrol kaybına uğraması anlamına gelir. Şiddetli veya uzun süreli bir kasılma, ciddi bir hastalığın belirtisi olmayabilir.

Aura veya nöbet öncesi devre; birkaç saniye sürebileceği gibi saatler de sürebilir. Bu devrenin birkaç belirtisi şunlardır: Gözlerin uzun uzun ve sabit bir şekilde bir yere bakması, seğirme, huzursuz ve sinirli hareketler, salya çıkarmak, saklanmak, normalin dışında dolaşma veya size ilgi gösterme.

Genel bir nöbet hali ise: ayakta duramama, bilinç kaybı, altını ıslatma ve şiddetli bir kas spazmı. Kedinin vücudu kasılıp seğirebilir, ağzından köpüklü bir salya çıkarabilir, gözlerde gerilme olabilir. Nöbetten sonra, kedi şaşkın olur, kör ve tepkisiz gözükür. Aynı zamanda, öne ve arkaya doğru yürür ve salya çıkarmaya devam edebilir.

Evde Tedavi

Kediyi bir battaniyeye sarıp yavaşça tutun. Eğer yapamazsanız, yerdeki zararlı olabilecek eşyaları ortalıktan kaldırın. Sakin olun. Böyle bir manzara seyretmek size korkutucu gelebilir ama çoğu nöbet kedi için hayati bir tehlike oluşturmaz. Kediniz peş peşe birkaç nöbet geçirebilir. Eğer yüksek ateşi varsa (39.2°C'den fazla) buzlu su banyosu iyi gelebilir. İç kalçaya ve ön ayakların altına sıkıştırılan buzun da faydası vardır. Ama önce veterinerine danışın!

Nöbetten sonra, sakın ve sessiz bir şekilde kedinizi okşayın, varlığınıza onu rahatlatın. Işık ve sesi mümkün olduğunca kısın, çünkü kedi bu devrede çok hassastır. En kısa zamanda veterinerine götürün!

Veterinerde

Nöbet durmamışsa, veteriner kedinize adep ve sinir gevşetici bir iğne yapabilir. Muayeneden sonra, kedinizin hastanede kalması gerekebilir. Nöbe-

tin nedenini anlamak için kedinizin detaylı özgeçmişini öğrenmek ve çeşitli testler yapmak gerekebilir. Nedenler çok farklı olduğundan, veterineriniz şu testleri yaptırmanızı tavsiye edebilir:

1. Kan sayımı (iltihap, kurşun zehirlenmesi)
2. BUN (böbrek hastalığı)
3. İdrar (böbrek, karaciğer hastalığı)
4. Kan şekeri testi (düşük kan şekeri, hypoglycemia)
5. Kan kalsiyumu testi
6. Karaciğer fonksiyon kan testleri (karaciğer hastalığı)
7. FIP, FLV ve toksoplazmos testleri.

İlaç vermek nöbetleri durdurmaya yarayabilir ama bazen çeşitli dozları ve onların kombinasyonlarını denemek durumunda kalabilirsiniz. Bu yüzden sabırlı olmanız gerekir. Nedeni belli olmayan ve bir kerelik nöbet geçiren kedinize ilaç vermek gerekmez.

HYPOTERMİA ve SOĞUK ISIRMASI

Kedinin kürkü genelde soğuk havalara karşı oldukça dayanıklıdır. Ancak, çok soğuk ve rüzgârlı havalarda uzun süre kalmak, kedinizin vücut ısısının düşmesine (hypotermia) neden olabilir. Özellikle, kedi yaralanmış ve sığınabileceği bir yer yoksa. Kedi titreme nöbeti geçirir, sendeler, aşırı yorgun ve uyuşuk gözükür. Vücut ısısı (30°C ile 32°C arası) da düşer.

Soğuk ısırması yine kedilerde nadiren görülen bir

durumdur. Yine de çok soğuk günlerde, kedinizin kulak uçları ve kuyruğu donabilir. Soğuk ısırmasına uğrayan kulakların köselemsi ve dik bir görünümü vardır.

Evde Tedavi

Hypotermia olan kediye sıcak bir odaya yerleştirin. Ilık su banyosu, bir yaygının altına yerleştirilmiş sıcak su şişeleri veya elektrikli battaniye kedinizin vücut ısısını yükseltebilir. Sabırlı olun, çünkü vücut ısısı yavaş yükselir. Kedinizin bilinci yerindeyse ona ılık içecekler verin.

Eğer soğuk ısırması varsa, donmuş bölgeleri ellerinizle veya nemli ılık (sıcak değil) havluyla ısıtın. Sakın ovmayın ve sıkmayın. Rahatsız gözüküyorsa veya ağrısı varsa, veterinerine götürün.

Veterinerde

Veteriner kedinizin kalbini ve böbreklerini muayene edecektir. Bu arada ısıtma tedavisini devam ettirecektir. Soğuk ısırmasından dolayı dokularda iltihaplanma meydana gelmişse, antibiyotik tedavisine başlamak gerekir. Aynı zamanda, ağrı kesici de verilebilir. Zarar gören dokuların ameliyatla tedavi edilmesi veya kesilmesi çok erken verilmiş bir karar olur. İltihaplanmış doku temiz tutulur ve antibiyotik tedavisi uygulanırsa, kediniz bir hafta içinde iyileşebilir.

MASALLARIN MASALI

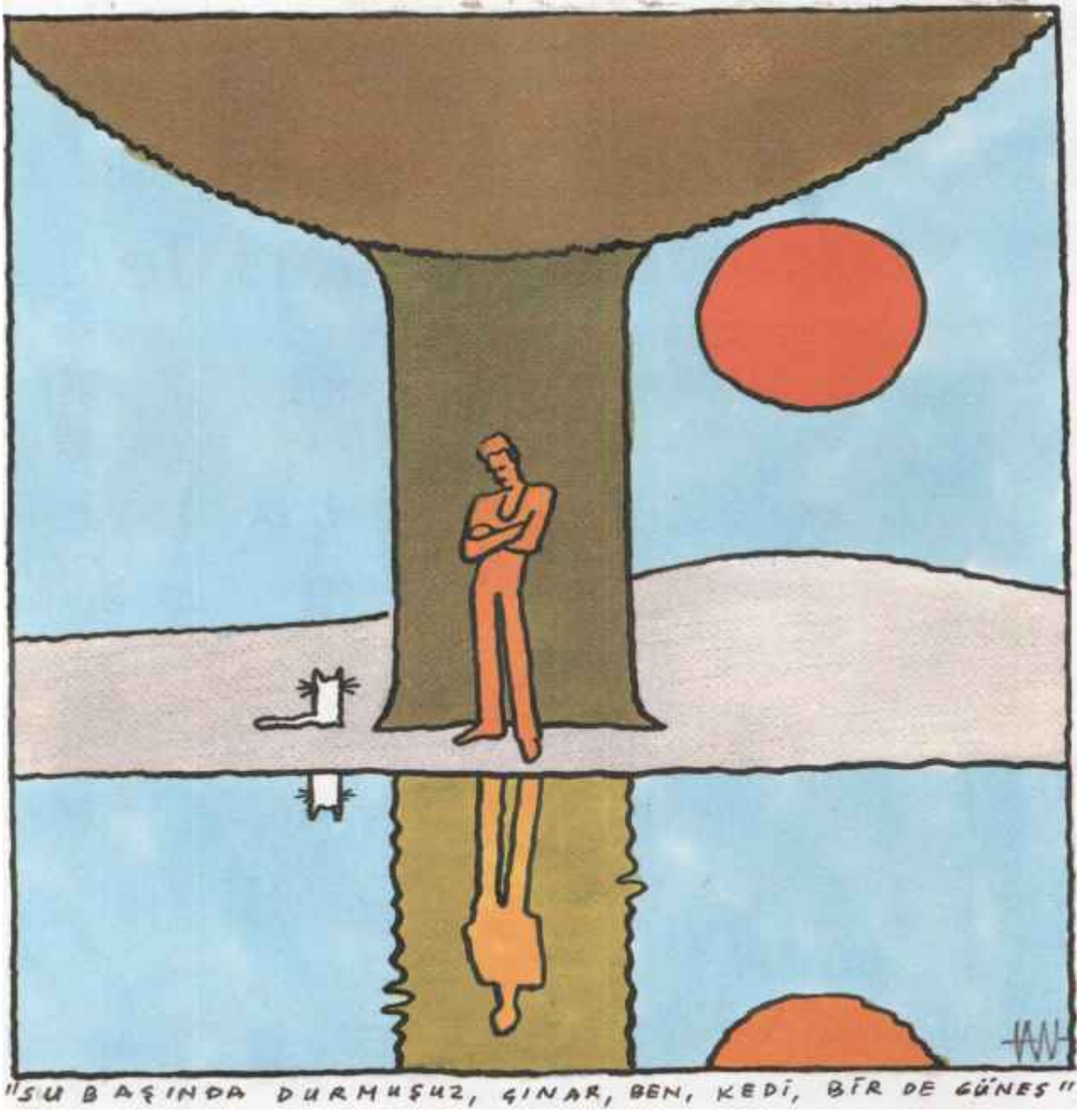
Su başında durmuşuz
çınarla ben.
Suda suretimiz çıkıyor
çınarla benim
Suyun şavkı vuruyor bize,
çınarla bana.

Su başında durmuşuz
çınarla ben, bir de kedi
Suda suretimiz çıkıyor
çınarla benim bir de kedinin.
Suyun şavkı vuruyor bize
çınara, bana, bir de kediye.

Su başında durmuşuz
çınar, ben, kedi, bir de güneş.
Suda suretimiz çıkıyor
çınarın, benim, kedinin, bir de güneşin.
Suyun şavkı vuruyor bize
çınara, bana, kediye, bir de güneşe.

Su başında durmuşuz
çınar, ben, kedi, güneş, bir de ömrümüz.
Suda suretimiz çıkıyor,
çınarın, benim, kedinin, güneşin, bir de ömrümüzün.
Suyun şavkı vuruyor bize
çınara, bana, kediye, güneşe, bir de ömrümüze.

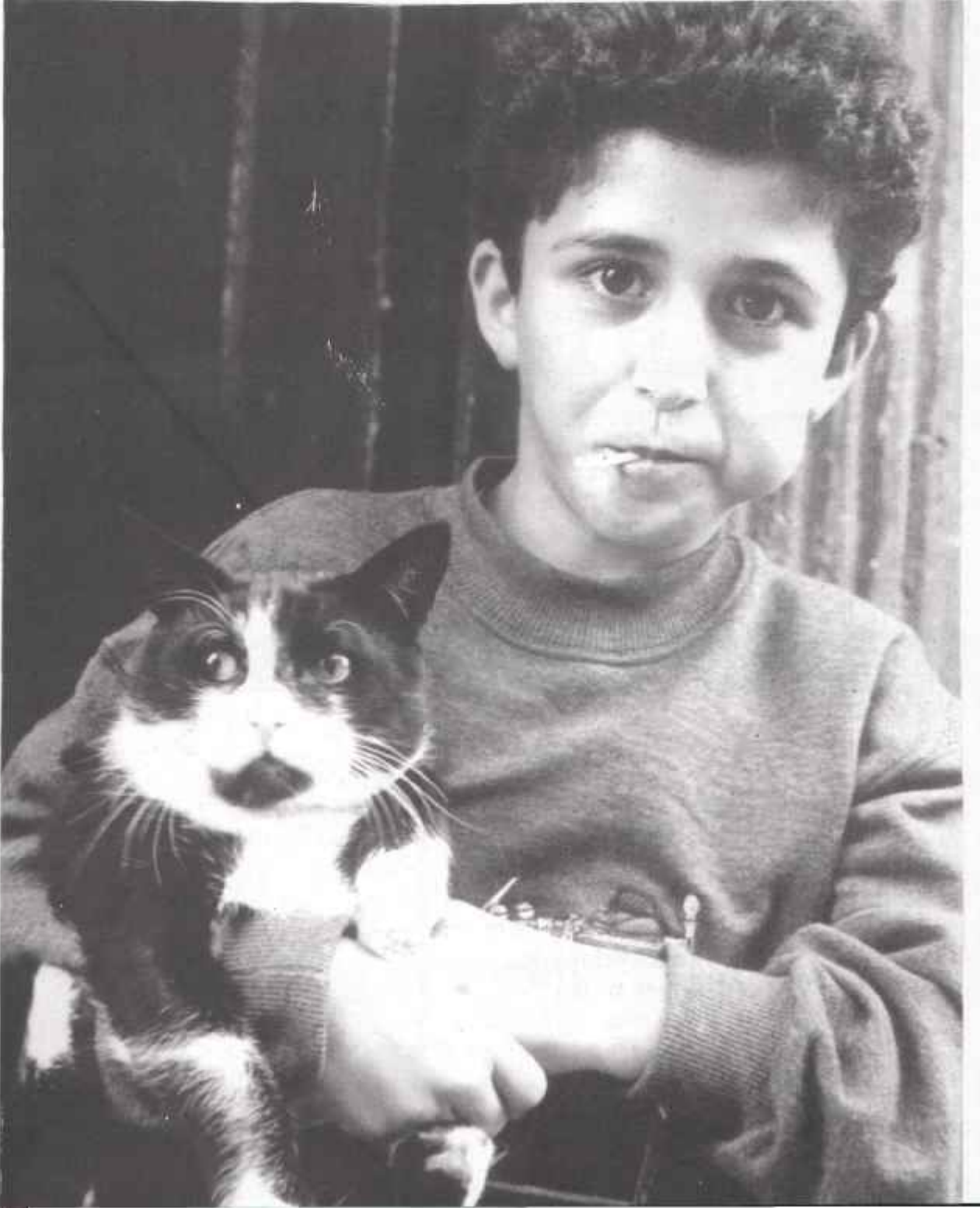
Su başında durmuşuz.
Önce kedi gidecek
kaybolacak suda sureti.
Sonra ben gideceğim
kaybolacak suda suretim.
Sonra çınar gidecek
kaybolacak suda sureti.
Sonra su gidecek
güneş kalacak,
sonra o da gidecek

Su başında durmuşuz
çınar, ben, kedi, güneş, bir de ömrümüz.
Su serin,
çınar ulu,
ben şiir yazıyorum,
kedi uyukluyor,
güneş sıcak,
çok şükür yaşıyoruz.
Suyun şavkı vuruyor bize
çınara, bana, kediye, güneşe, bir de ömrümüze.

Günlerden bir gün..

 ocuklu umu Seviyorum, Kedileri de...

Çocukluğumu seviyorum.
Kedileri de...

Çünkü kedilerle geçti çocukluğum. Çocukluğumda hemen her gün futbol oynamama ve bütün maçlarda kaleci durmama rağmen, "kedi" gibi bir kaleci olamadım ama, yine de kedileri sevdim.

Çünkü kedileri olan bir evde büyüdüm.

Çocukluğum İzmir'de Halil Rifat Paşa son durakta, dayı, teyze, anneanne, iç içe, dört hane bir "aile" evinde geçti.

Dayımın bir kedisi vardı: Duman.

Bizim bir kedimiz vardı: Sarı.

İşte, bu "Sarı" benim yaşamımda ilk ve son kedi oldu.

Dayım, evlenince "Duman"la birlikte "aile" evinden ayrıldı.

Şimdi, belki otuz yıldır ne dayımı görebiliyorum, ne "Duman"ın akıbetini sormaya cesaretim var.

Ama "Sarı" ile yaşadığımız bir olay var ki, hem anlatmaya değer, hem benim "kedi"siz hayatımın hazin bir macerası.

Sarı, oldukça yaşlanmıştı.

Annem, sanıyorum ölümünü görmekten çekindiği için onu evden uzaklaştırmanın çarelerini aramaya başladı.

Annem, güzel annem, bana okumayı aşıl原因, ders kitapları arasında Teksas, Tommiks, Pekos Bili, Mayk Hammer okumama hoşgörüsüyle yaklaşan güzel annem.

Ve bir gün annem, "Sarı'yı bir sepete koyup bizden habersiz götürüp Konak meydanına bırakır.

Dediğim, 1964 yılları. Konak meydanı İzmir'in başkenti.

Garip "Sarı" çık, koca başkentte bir başına ne yapacak?

Annem, Sarı'yı Konak meydanına bırakır ve eve döner.

Evde bir kıyamet: "Sarı nerede?"

Duvar, su borusu üzerine asılı radyoyu açmak için izin aldığımız hane halkından bir isyan: "Sarı nerede?"

Oturduğumuz sokak dar bir sokak. Geleni geçeni pek az. Biz mahallenin üç-beş çocuğu o dar sokakta uzun eşek, dokuz taş, saklambaç oynuyoruz, bütün dünyamız o sokak işte.

Ve bir akşamüstü "Sarı" bütün haşmetiyle o

sokakta görünmesin mı?

Sapsarı tüyleri bir hazan yaprağına dönse de başı vakur, dimdik, dünyaya boş vermiş bir halde bizim evin kapısı önünden geçiyor.

Ben fırladım peşinden, ardından kardeşlerim...

Ardından o güzel annem.

Ama "Sarı" hiçbirimizin yüzüne bakmıyor.

Yüzünün ışığında bir mağrurluğun, onurun rengi.

Sarı, öylece geçip gitti o dar sokaktan. Bütün yalvarmalarımıza rağmen, kucağıma alıp okşamaya çalışmamıza hiç yüz düşürmedi.

Geçti gitti akşamın bir karanlığından bir karanlığına...

Ertesi gün yine öyle.

Hava kararmaya yüz tuttuğunda "Sarı" sokakta beliriyor ve arka sokakta izini kaybediyordu.

Ve kaç gün geçti bilmiyorum. Bir haftadan kısa bir sürede arka sokakta ölüsünü bulduk "Sarı"nın.

Öldüğü yere mezarını yaptık, kendi gibi "Sarı" çiçeklerle süsledik.

Belki bir on yıldan fazla evin bir ferdiydi. Ama hazin bir şekilde evden "atılmasını" bir türlü hazmedememişti.

O vakur, güzel, onurlu kardeşimiz...

"Sarı"nın ölümünden iki yıl sonra da o güzel annem ömür nefesini tüketti.

Yıl 1966.

O tarihten beri kedim yok. Ama kedi sevincim, sevgim hâlâ içimde. Kimi şiirlerimde de.

O günlerden değil, ama, şimdi yakın bir zamandan bir kedi şiirimle koyalım sözün noktasını:

KEDİ KARDEŞ

"Kardeşi yok bebeğimin
bez bebek, güzel bebek
kedilerle oynuyor
bu yüzden geceleri

Afacan mı afacan
gül bebek, güleç bebek
üşüşe elim ayağım
patik dokuyor sesi

Kediler, kardeşim benim"

Kentlerimizin yok ettiği doğanın, geride bıraktığı elçiler:

Son Kuşlar

Hızlı ve plansız büyümeleri nedeniyle bünyelerindeki doğal ortamları hızla yitiren büyük şehirlerin sakinleri için, doğal yaşam kavramının anlamı giderek daralmakta. Doğal yaşamın, çok kolaylıkla algılanan bir parçası olan kuşlara ise her geçen gün daha da yabancılaşmaktayız. Kent içindeki günlük yaşantımızda tanımlayabildiğimiz kuş türlerinin sayısı, iki elin parmaklarını ancak bulur: Güvercin ve kumru, serçe, birkaç martı ve karga türü, saksaaan ve çoğumuzun kırlangıca benzettiği akkarınlı sağanlar. Kadıköy'den Avrupa yakasına vapurla geçen ve biraz daha dikkatli olan İstanbullular, Haydarpaşa mendireği üzerinde güneşlenen karabatakları ve birkaç gri bakılçılı da bu listeye ekleyebilir.

Kuşları özellikle gözleyen meraklıların, bu listeyi,

kentlerin banliyölerine doğru uzanarak biraz daha genişletmesi mümkün. örneğin İstanbul'un Ataköy ve Etiler gibi semtlerinde kışın sığırcıklara ve bunları avlayarak beslenen atmacalara raslamak hiç de zor değil. Karadeniz ve Marmara arasında beslenme amacıyla her gün mekik dokuyan yelkovanları yıl boyunca İstanbul Boğazı'nda, ev kırlangıçlarını ise Bostancı civarında görmek mümkün.

Kent merkezlerinden dışarıya doğru uzandıkça bu listenin uzayacağına kuşku yok. Bunun en büyük nedeni, doğadaki pek çok canlı türü gibi, kuşların da, doğal ortamları insan eliyle yok edildikçe ya da kirlitildikçe, ya yok olmaları ya da kendilerine uygun başka doğal ortamlar bulmalarıdır. Kentin başıbozuk büyümesine ve doğayı yutmasına rağmen burada ya-

Küçük Kumru, şehirlerde görebildiğimiz en der kuş türlerinden biridir.

Yazı ve Fotoğraflar:
Nafiz Güder

Uzun bacaklı ve uzun gagalı kıyı kuşları, sığ suların kara ile birleştiği bölgelerde beslenir.

şamayı inatla sürdüren birkaç kuş türü olmakla birlikte, pek çok tür varlığını ancak kent dışındaki bozulmamış sahalara kaçarak sürdürebilir.

Kuşlar ve Yaşam Ortamları:

Bir canlı türünün doğal olarak varlığını sürdürebildiği, canlı ve cansız diğer varlıklarla dengeli bir ilişki içinde olduğu, neslini sürdürebildiği ortamlara 'yaşam ortamı' ya da habitat denmekte. Yeryüzündeki 8,000 kadar kuş türü de, birbirinden değişik doğal ortamlara uyum sağlayacak şekilde evrilerek, farklı fizikî özellikler kazanmıştır.

Yaban kazları ve yaban ördekleri, göl ve bataklıklardaki sucul bitkilerle beslenir, perdeli ayaklarıyla su üzerinde kolayca ilerleyebilir; balıkçılların bacakları ve gagaları, sığ sulara yürüyüp küçük balıkları yakalayacak şekilde ince ve uzun bir biçim almıştır; gaga altındaki torbayı suya daldırarak balık yakalayan pelikanlar, göl ve lagünleri tercih eder; huş tavuğunun yaşam ortamı yüksek dağlardır; ince ve uzun bacaklı kıyı kuşları, sığ suların karayla birleştiği bölgelerde, çamur içinden ayıkladıkları böcek ve kurtçuklarla beslenir; toy gibi kimi kuşlar geniş bozkırlara ihtiyaç duyarken, ağaçkakan gibi türler ise ormanlık sahalarda yaşayacak şekilde evrilmiştir.

Şekil, büyüklük ve renkleri, gaga, kanat ve ayak yapıları, yaşam ortamlarının yanı sıra, beslenme biçimleri, iklim, göç koşulları gibi çeşitli etkenlere bağlı olarak farklılıklar gösteren kuşlar, bulundukları ortamlar insan eliyle değiştirilip bozulduğunda, yukarıda da söylediğimiz gibi değişik bölgelere giderek varlıklarını sürdürmeye çalışır, ya da yok olur.

Kuşlara Yönelik Tehlikeler

Kuşlara yönelik en büyük tehlike hiç kuşkusuz, doğal yaşam ortamlarının bozulup başka amaçlarla kullanılmasıdır. Ormanların kesilip tarlalara dönüştürülmesi, göl, bataklık, sazlık gibi dünyadaki en üretken doğal ortamlardan olan sulak sahaların kurutulması, çevresindeki doğayı adeta yutan çarpık kentsel büyüme, kuşların -ve hiç kuşkusuz doğadaki diğer canlıların-yaşam ortamlarını yok eden en önemli etkenlerdir. Leylek gibi, yuvasını bacalara kurup, yerleşim bölgesinin civarındaki ekili alanlarda beslenen sosyal bir kuş bile, bu ciddi tahribat karşısında, kentsel ortamları çoktan terk etmiştir.

Yaşam ortamlarının yok edilmesinin yanı sıra, belli kuş türlerine yönelik kasıtlı eylemler, bu türlerin sayısını giderek azaltmaktadır. Ekili arazilere veya dalınlara zarar verdikleri gerekçesiyle, sakarmak, sı-

İnsanlarla bir arada yaşayan ve yuvalayan leylekleri artık kentlerimizde göremiyoruz.

ğırıcık, keklik, pelikan, balıkçıl gibi pek çok kuş türü, yuvaları tahrip edilerek, vurularak, kapanla yakalanarak ve zehirlenerek yok edilmektedir. Bir başka önemli tehlike olan aşırı ve bilinçsiz avcılık yüzünden, ölenlerin yanı sıra, yaralanan pek çok su kuşu vücutlarına saplanan saçma yüzünden kurşun zehirlenmesine maruz kalmakta, ya da güçsüz düştükleri için göç ve üreme başarılarını yitirmektedir. Av hayvanı olmayan pek çok tür ise 'yanlışlıkla' vurulmaktadır. Endüstriden, tarım ilaçlarından, evsel atıklardan ve denizlerdeki petrol yayılmasından kaynaklanan kirlilik, doğadaki tüm canlılar gibi, kuşlar için de en büyük tehlikelerden biridir. Tüm bunlara, yumurtalarının toplanması, doğancılık ve atmacılık amacıyla yavruların yuvalardan alınması, kafeste beslemek amacıyla ötücü kuşların yakalanması gibi diğer tehlikeleri eklediğimizde, kuşlar üzerindeki baskımızın boyutu daha iyi anlaşılabilir.

Kuşlarla yeniden dost olmamızın ve onlarla birlikte yaşamayı öğrenmemizin ilk koşulu herhalde onları daha yakından tanımak olsa gerek.

Kuş Gözlemciliği

Kuşların karşı karşıya olduğu bunca tehlikeye karşın, ülkemizin, barındırdığı yaklaşık 450 kuş türü ile Avrupa ve Ortadoğu'daki en zengin ülkelerden biri olduğunu da eklemek gerek. Bunun başlıca nedenlerini, doğal yaşam ortamlarının, gelişmiş ülkelere kıyasla daha az bozulmuş olması, ormanlık, sulak saha, bozkır gibi birbirinden çok farklı türde yaşam ortamları barındırması, coğrafik konumu nedeniyle Asya, Avrupa ve Afrika'ya özgü bazı kuş türlerini içermesi ve önemli bir göç yolu üzerinde olması şeklinde sırala-

yabiliriz. Hatta, tüm olumsuzluklara rağmen, İstanbul ili sınırları dahilinde gözlenebilen kuş türü sayısının 250 civarında olduğunu söylersek, yakın çevremizde bile kuş gözlemenin zevkli bir hobi olacağını tahmin edebilirsiniz. Sadece renk ve şekillerine bakarak türleri tanımlamanın yanı sıra, kuşların sosyal davranışlarını, gaga, ayak ve kanatlarını nasıl kullandıklarını, bulundukları ortama göre hangi özellikleri geliştirdiklerini izlemek ve keşfetmek, doğa gözlemciliğine doğru atılan bir ilk adımdır.

Diğer hayvanlara kıyasla izlenmeleri kolay olduğundan, özellikle gelişmiş ülkelerde, kuş gözlemciliği, geniş kitlelerin ilgilendiği bir hobi haline gelmiştir. Ülkemizde henüz pek bilinmeyen bu hobi, kısa zamanda doğaseverler için bir tutku haline gelebilir.

Gerekli Malzemeler

Her ne kadar, ortam koşullarına bağlı olarak kimi kuş türlerini izlemek çıplak gözle mümkün olsa da, işi şansa bırakmayan bir gözlemci için dürbün, en temel gereçtir. Piyasada çok çeşitli özellik ve fiyatlarda bulunabilen dürbünleri seçerken dikkat edilmesi gereken temel nokta, dürbünün optik kalitesinin iyi olmasıdır. Kötü kalitedeki mercekler, sağlıklı görüntü vermeyeceği gibi, zamanla göz bozukluklarına da yol açabilir. Dürbünü denerken, net bir görüntü almaya ve gözünüzün rahat olmasına dikkat etmelisiniz. Dürbünlerin optik özellikleri, aralarında 'X' işareti olan iki sayı ile üzerlerinde yazılıdır. Birinci sayı dürbünün büyütme oranını, ikinci sayı da, mm cinsinden ön merceğin çapını belirtir. 8x40 özelliğinde (sekiz kat büyüten ve ön merceğin çapı 40 mm olan) bir dürbün, amatör bir gözlemcinin ihtiyacını uzun süre karşılar.

Ülkemizde pek yaygın olmayan, ve büyütme oranları 20 ilâ 60 kat arasında değişen arazi teleskopları, ileri düzeydeki gözlemciler tarafından kullanılır.

Optik cihazların yanı sıra, bir rehber kitap da, kuş gözlemcisinin gerek duyacağı ikinci malzemedir. Ülkemizde yayımlanmış Türkçe kitaplar kısıtlı sayıda ve yetersiz olsa da, başlangıç için gereklidir. Bunlar arasında Nihat Turan'ın "Türkiye'nin Kuşları" ve İlhami Kızıroğlu'nun "Türkiye'nin Kuşları" isimli kitapları sayılabilir. Ayrıca, Doğal Hayatı Koruma Derneği'nin yayımladığı "Kuşları Tanıyalım" isimli kitap, başlangıç için faydalı olacaktır.

Bu temel malzemeler dışında, gidilen ortam ve iklime uygun giysileri (özellikle sulak sahalar için lastik çizme) seçmenin; dikkat, sessizlik ve sabrın önemini

vurgulamak da yerinde olur.

Gözlem Sahaları ve Zamanlama

Kent içinde yapılacak gözlemler kimi zaman ilginç kayıtlarla sonuçlansa da, daha farklı türler görme isteği kent merkezlerinden uzaklaşmamızı gerektirecektir. Bununla birlikte, İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük kentlerimizin yakınlarında bile, gününbirlik ya da iki günlük gezilerle çok zengin gözlem sahalarına ulaşmak mümkündür. Örneğin İstanbul'da, şehir içindeki çeşitli park ve korular, Büyük ve Küçük Çekmece ile Terkos ve Tuzla gölleri, Belgrad ve Beykoz ormanları, Polonezköy; giderek İznik ve Manyas gibi göller, Şile ve İğneada, sürekli ve ilginç gözlemlerin yapılabileceği sahalardır. Buralarda ördek ve kaz türlerine, kuğulara, hatta flamingo ve pelikanlara rastlamak mümkündür. Benzer şekilde, Ankara çevresindeki Mogan, Seyfe ve Tuzla gölleri, Ilgaz ve Bolu dağları ile Kızılcahamam; İzmir yakınındaki Çamaltı Tuzlası, Bafa Gölü, Küçük ve Büyük Menderes deltaları, Türkiye'nin önemli kuş alanları arasında yer alır.

Sulak sahalarda yapılacak gözlemler için en elverişli

mevsim kıştır. Bunun başlıca nedenleri, yazın Sibiryası ve Rusya gibi kuzeydeki bölgelerde üreyen yaban ördeği benzeri su kuşlarının, kışı Türkiye gibi sıcak bölgelerdeki sulak sahalarda geçirmesi, buharlaşmanın az, dolayısıyla görüş mesafesinin fazla olması, yazın doğan yavruların tüylerinin, yetişkinlerinkine yakın bir duruma gelmesi -ki bu gözlem sırasındaki tereddütleri önler- olarak sıralanabilir. Ayrıca kışın soğuktan etkilenmiş kuşlara yaklaşmak daha kolay olabilir.

İlkbahar ve sonbahar mevsimleri, göçmen türleri izlemek için ideal dönemlerdir. Bu mevsimlerde de, yorgun olan kuşların yakınına gitmek daha kolay olacaktır. Yaz mevsimindeki gezilerde ise, kuşların çiftleşme ve kuluçka ile ilgili davranışları, yeni doğan yavruların yetişkinlerden farkları gözlemlenebilir. Özellikle bu mevsimde günün ilk ve son ışıklarında gözlem yapmak, daha uzun bir görüş mesafesi ve sıcak saatlerden sakınmayı sağlayacaktır.

Kent ve Kuşlar

Kuş gözlemciliğini düzenli bir hobi haline getiren kişi, bir süre sonra doğal ortamlardaki -canlı ve cansız-

Kazlarla aynı aileden olan kuğular, yaşam ortamlarına yönelik tahribat ve bilinçsiz avcılarının tehdidi altında.

Zarif yapılarıyla kıyı lagünlerinde konaklayan flamingoları görmek, bu tür sahaların uğradığı tahribat yüzünden giderek zorlaşıyor.

diğer unsurları da keşfetmeye koyulacak, ve bu unsurların birbirleriyle ilişkilerini anlamaya çalışacaktır. Bu da gözlemcinin, çevresine ve doğal alanların korunmasına karşı duyarlılığını arttıracaktır. Özellikle kentsel çevredeki yeşil alanların yaşatılması, sadece kuşlar açısından değil, kent insanları açısından da yamsal bir önem taşımaktadır. Tabii bu arada, basit yollarla, kentleri paylaştığımız kuşların yaşamlarını biraz olsun kolaylaştırabiliriz. Kışın pencere önüne ya da balkonlara serpiştireceğimiz taneli yiyecekler, barmaklar, yazın bir kâse içerisinde bırakacağımız su, kuşların kentteki yaşamını biraz olsun kolaylaştırabilir. Hatta imkânı olanlar, bahçelerine suntadan bir beslenme platformu yaparak, ya da belirli türlerin kullanabileceği yuvalar inşa ederek daha fazla katkıda bulunabilir. Bu yöntemler, kuşların yaşamını kolaylaştıracağı gibi, belli bir çevreye alışmalarını ve onları daha kolay gözleyebilmemizi sağlar. Yazın yiyecek konulması ise, yavruların kendi yiyeceklerini bulmayı öğrenmelerini engelleyeceği için tavsiye edilmemektedir. Benzer şekilde, hangi amaçla olursa olsun, yavruların yuvadan alınması ve evde beslenmesi, içgüdülerini yok edeceğinden kesinlikle kaçınılmalıdır.

Ülkemizde henüz kuş gözlemciliği konusunda eğitim

veren bir kuruluş olmamakla birlikte, bazı büyük doğa koruma derneklerinin bünyesinde ve bazı şehirlerimizde bulunan kuş gözlem grupları ile bağlantı kurmak başlangıç için faydalı olacaktır.

Daha sağlıklı bir kentsel ve doğal çevre için iyi gözlemler...

(Yazışmak ve daha fazla bilgi almak isteyenler için: Nafiz Güder, PK 7, Bebek 80810 İstanbul)

Kedi'ye abone olmak için:

Mavibulut Yayınları

Yeniçarşı Cad. Ferah Apt. 33/2

D:4 80060 Galatasaray-İstanbul

Tel: 0-212-252 63 75-76

Faks: 0-212-244 08 60

Kadın, erkek, büyük, küçük, dünyada ne kadar insan varsa, hiçbirisi düşmanımız değil ve onları çok seviyoruz.

İnsan'a dokunma !

Bir köpeğimiz var, adı Serso. İnsanları ısırarak ve parçalamak gibi kötü huyları yok.

Çünkü bu konuda eğitilmedi. Çünkü bu konuda eğitilmesi adına uyuşturuculara alıştırılmadı. O aynı diğerleri gibi insanları seviyor, kedileri seviyor, sinekleri seviyor.

Ama uyuşturucular yardımıyla "eğittiğiniz" arkadaşlarını düşündükçe üzülüyor.

Arkadaşlarına bundan sonra dokunulmasını istemiyor.

Köpeklerle dokunma!

Mahallemizin kedisi Duman, sağduyusu sayesinde bininci kez zehirlenmekten kurtuldu. Üstelik yine mahallemizin veterinerleri onun bakımını üstlendiler. Annesi ölen yavruları, kendi yavruları bilip onları emziriyor, ve bakıyor. Zehirlere harcanan paraların, sağlığı için harcanmasını istiyor. Tüm mahallenin insanlarını, hiçbir ayırım gözetmeden seviyor. Tek isteği bir ağacın gölgesinde ense yapabilmek.

Her zaman iyi kalabilen delilere dokunma!

Ağaçlara, denize, toprağa dokunma!

Aylara dokunma!

Doğayla kaynaşan, doğallıkları sergileyen heykellere dokunma!

Kitabı ve dergileri seviyoruz. Onlara dokunma!

Müzisyenlere, yazarlara, şairlere, ressamalara, karikatüristlere, düşünen, yazan ve çizen tüm çalışanlara dokunma!

Meclise, partilere, milletvekillerine, derneklere, sendikalara,

Dokunma!

Özgürlüklere

Sevgililere

Düşünenlere

Kitaplara

Dergilere

Gazetelere

Sokaklara

Caddelere

Çocuklara

Hayvanlara

Doğaya

Dokunma!

Bakım...

Kedinizin Aşıları

Yavru kedilerin altı haftadan önce annelerinden ayrılmamaları gerektiği göz önünde bulundurulursa, evimize gelen altı haftalık minik misafirimizin aşılanmasında göz önünde bulundurulması gereken en önemli nokta, onun aşılanmadan sokağa çıkarılmamasıdır.

Kedilerin çeşitli hastalıklara karşı aşılanmasına dokuz haftalıkken başlanır. Çünkü kediler, annelerinin karnındayken, anne sütünden

aldıkları antikorlarla pasif bağışıklık kazanırlar. Ancak bazı nadir durumlarda yavru genetik olarak gerekli antikorları üretemez ya da aşılar etkisini göstermeye başlamadan önce yavru enfeksiyon kapmış olabilir. Bu gibi durumlarda, yavruların tüm ihtimama karşın hastalık kapabildikleri gözlenir.

Kedinizin aşılarını takip edebilmemiz için belirli bir veterinere götür-

meniz, ve elinizde bir aşı karnesi olması gerekir. Aşıların bayat olmasına, kullanım sürelerinin dolmamış olmasına dikkat etmeniz gerekir. Ayrıca kediniz aşı olduktan sonra herhangi bir sorun çıktığı takdirde hemen tekrar veterinerinize danışabilmeniz için beş- on dakika klinikte oturup beklemeniz iyi olur.

Karma Aşı:

Karma aşı başlıca üç aşıdan oluşur: Gençlik hastalığı, Calicivirüs hastalığı ve Rhinotracheitis hastalıklarına karşı yapılan aşılar.

Gençlik Hastalığı, kemik iliğine ve iç organlara yerleşen bir virüsün yol açtığı hastalıktır. Bulaşıcıdır. Aşısı yapılmamış genç kedilerde %90 ölümle sonuçlanır. Aslanlardan ev kedilerine kadar tüm kedi türlerinde görülür. *Belirtileri*; yüksek ateş, iştahsızlık, bitkinlik, kusma, ishal -kanlı da olabilir-. Bazı yavrularda ise hastalık hiçbir belirti göstermeksizin ani ölümlere yol açabilir. Tükürük, dışkı ya da kusmuk yoluyla bulaşır. Mikrop taşıyan pire ve sinek aracılığıyla da bulaşabilir. Antibiyotik, vitamin, kusma ve ishal durdurmak için ilaç ve iyi bir beslenme gereklidir. Anti-serum ve kortizon tedavisi uygulanabilir. Ancak hastalık başlamadan önce aşı yoluyla önlem alınması gerekir.

Calicivirüs Hastalığında ise virüs ağıza ve ciğerlere yerleşir. Sadece kedilerde görülür. *Belirtileri*; ateş, bitkinlik, iştahsızlık, dil, burun delikleri ve üst damakta yaralar, burun ve göz akmasıdır.

Rhinotracheitis, Göz küresiyle göz kapaklarını birleştiren zarı ve üst solunum yollarını etkileyen herpes virüsünün yol açtığı bir hastalık. Sadece kedilerde görülür. Belirtileri ateş, iştahsızlık, göz ve burun akması, salya, bitkinlik, hapşırma ve öksürük, ağızdan nefes alma.

Önlem

Yavru kedinin sağlık durumuna göre veterineriniz ilk aşının ne zaman yapılacağına karar verecektir.

Kist Aşısı:

Halk arasında kist diye bilinen, kedilerin ve insanların akciğer ve karaciğerlerine yerleşen Ekinokokus Granulosus denilen parazitler hiçbir semptom göstermeden 10-15 sene insanlarda yaşayabilir. Genelde, kedilerin iyi pişirilmemiş sakatatlardan aldıkları ekinokok yumurtaları mide, bağırsak, sonra da kan yoluyla karaciğere yerleşir. Kontamine olmuş hayvan bu yumurtaları zaman zaman tüylerine bulaştırır ve tüylerden insanlara geçebilir.

Önlem :

Öncelikle kedinin kist aşısı olması gerekmektedir.

Kist aşısına kaç yaşında başlanacağına ve ne kadar sıklıkla yapılacağına veterineriniz karar verecektir. İkinci olarak, kedili bir yaşamda çok titiz ve temiz hareket ederek, kediyi elledikten sonra ya

da tuvaletini temizlerken çok titiz davranmak ve elleri yıkamak gerekli.

Kuduz Aşısı:

Kuduz, beyni zedeleyen viral bir hastalıktır. Tüm sıcakkanlı hayvanlara bulaşabilir. Belirtileri;

belli başlı davranış değişiklikleri, aşırı huzursuzluk, tedirginlik, tükürük bezlerinin aşırı çalışması, aşırı utançlık ya da saldırganlık, ısırma eğilimi, boğaz felci, alt çene felci, genel felç, koma ve ölüm. Kuduz bir hayvanın

ısırmasıyla virüs taşıyan tükürük, yara yoluyla kana karışır. Hayvanlar bir kez hastalığa yakalandıktan sonra tedavi edilemez. İnsanlarda ise yoğun terapi yöntemiyle iyileştirilebilen birkaç örnek mevcut.

Önlem :

Kedinizi, sokağa çıksın ya da çıkmassın, mutlak aşılatmanız gerekmektedir. Aşı, bu öldürücü hastalığa karşı alınabilecek tek ve etkili önlemdir. İlk aşının ne

zaman yapılacağını, kedinizin kilosunu ve sağlık durumuna göre veterineriniz saptayabilir. Genellikle 3 ya da 6 ay arasında değişir. Aşı her sene tekrarlanmalıdır.

Sizden Size...

Çizen: Turgay Karadağ

Sevgili Kedi Dergisi,

Öncelikle bu türden bir uğraş içersine girmiş olduğunuz ve bana göre "Kedi" dergisini çıkarmakla yaşamda önemli bir boşluğu doldurduğunuz için tümünüzü yürekten kutluyorum. Bugüne kadar cezaevine giren çeşitli dergi, gazete ve mecmualarda çıkan her türlü kedi resmini bazen ricayla, bazen kavgayla (kavga dediysem, yumruk yumruğa değil, tatlı-sert kavgalar!) ve bazen da ilk ben gördüğümde kesip alıyor ve biriktiriyordum. Bugün başka bir koğuştan bir arkadaşım sizin adresinizin yazılı olduğu minik bir kağıt parçası getirdi. Son bir yıldır Sağmalcılar Cezaevi C bloktaki açık olan 19. koğuşta kalan yaklaşık se-

kiz yüz siyasi tutuklu da dahil olmak üzere, müdürler, gardiyanlar ve haftada bir kez bana dış kapıdan birkaç avuç kum verme zahmetine katlanan asker kardeşlerimle birlikte benim kedi sevdiğimi, kedi beslediğimi nerdeyse bilmeyen yok. İşte bu yüzden de bana adresinizi getiren arkadaş bana en güzel armağanı verdi gibi. Geçen sene koridorda tesadüfen bir minik kedi yavrusu görmüştüm. Çok pisti, sümükleri akıyordu, ağzı yara bere içindeydi ve o kadar çok kirlenmişti ki ana renginin beyaz, üzeri sarı sarı dalgalı olduğunu onu ancak şampuanladıktan sonra anlayabildim. Koğuşun sağlıklısı olduğum için işim kolaydı. Bir hafta içerisinde koğuşun tertemiz, sağlıklı bir küçük maskotu ol-

du. Ona Panter adını taktım. Gecele-ri ortaya çıkan eşek kadar lağım farelerini görüp kaçtığı için ona bu ismi aslında arkadaşlarım sırf benimle dalga geçmek için taktılar. Ama ben de itiraz etmedim, gülüp geçtim. Onlara, "Bir gün gelecek bu panter sizi şu baş belaları farelerden kurtaracak arkadaşlar, göreceksiniz," demiştim, katıla katıla gülmüşlerdi bana. Ama bugün ortalıkta bir tek lağım faresi yok. Geceleri ortaya çıkan fındık farelerine ise sevgili panterim adım attırmıyor. Onu koğuşa aldığım ilk gün tuvaletini toprağa yaptırttım. O gün bugündür tuvalet yerinin dışında kesinlikle hiçbir yeri pislemiyor. Düşünün bir ke-re, bazen toprağı bittiğinde tuvalet yerini arıyor, ciyak ciyak bağıyor,

"tuvalet yerimi getirin" dercesine. En kötü tarafı, son zamanlarda yatakhaneye dadanmış olması ve tabii benim elbiselerimin olduğu bisküvi kutusunun içine girip uyuması. Baktım onu vazgeçiremiyorum, çamaşırlarımın üzerine kağıt koydum, birkaç gece gazete kağıdının üzerine yattı da çamaşırlarım kirlenmedi. Sonra bir de baktım, bu sefer kağıdın da altına giriyor, bütün iç çamaşırlarım, kazaklarım tüy içinde kalıyor. Hayır, hayır, aşağıda yemekhanede onun özel yatak yeri var, nedense artık orada uyumuyor. Ona her sabah süt veriyorum. Öğlen ve akşamları ot, bazen da makarna veriyorum. Bunların dışında tahmin edeceğiniz üzere özel mameklar vs. vermem mümkün değil. Onu on beş günde bir ılık suyla ve şampuanla yıkayıp kurutma makinasıyla kurutuyorum. Her seferinde ağlıyor, bağırıyor bebekler gibi.

Sizlerden rica ve isteklerime gelince (nihayet sadede geldim işte) ona buradaki koşulları ve maddi olanaksızlıkları da göz önüne alarak ne yedirebileceğimi (et ve sütün dışında) tüylerinin dökülmesine nasıl engel olabileceğimi, onu on beş günde bir yıkamanın doğru olup olmadığını, başka yöntemlerin olup olmadığını belirten açıklamalar yapmanızı, Eğer mümkünse bana şimdiye kadar yayımladığınız ve bundan sonra yayımlayacağınız derginizin sayılarından

göndermenizin mümkün olup olmadığını, eskiden değil ama artık onu banyo yaparken elimi tırmıklıyor, kötü ısıyor bu konuda tavsiyelerinizi, önerilerinizi bekliyorum. Bu arada şunu da hatırlatayım; panter yaklaşık 4-5 aylıkken onu ziyaretçimle (o zaman ziyaretçim vardı, şimdi yok) dışarıya gönderip aşısını yaptırmıştım. Yeniden böyle bir şeyi yaptırmam çok zor, peki buna sizce yeniden gerek var mı? Bana ayrıntılı yanıt verebilme zahmetine katlanırsanız, size kendim ve panterim adına minnettar kalacağım. Çalışmalarınızda başarılar, sağlık ve mutluluklar diliyorum. Tüm çalışanlarınıza kendim ve panterim adına kucak dolusu devrimci selamlar,

Selahattin Akçam
Sağmalcılar Cezaevi/C Blok 14.
Koğuş Bayrampaşa/ İstanbul

Dergileri adresinize postaladık. Elinize ulaştığında bize yazarsanız seviniriz. Kedi Dergisi

Merhaba,

Benim adım Ayşen, ben on dört yaşındayım ve kedilere büyük hayranlık duyuyorum. Öncelikle bu dergiyi çıkardığınız için size teşekkür ederim. Fakat benim bir sorunum var. Bu kedi dergisinden buralarda bulamıyorum ve size bir şey sormak isti-

yorum. İzmir'de Van Kedisi satan petshopların isimlerini verebilir misiniz, bir de bir kedi kartı yollayabilirseniz çok memnun olurum. Teşekkürler.

Ayşen Işıkmén

KEDİ

Benim minik bir kedim var

Her zaman mırlar

Benim şirin kedicim

Benim minik bir kedim var

Çok yaramaz

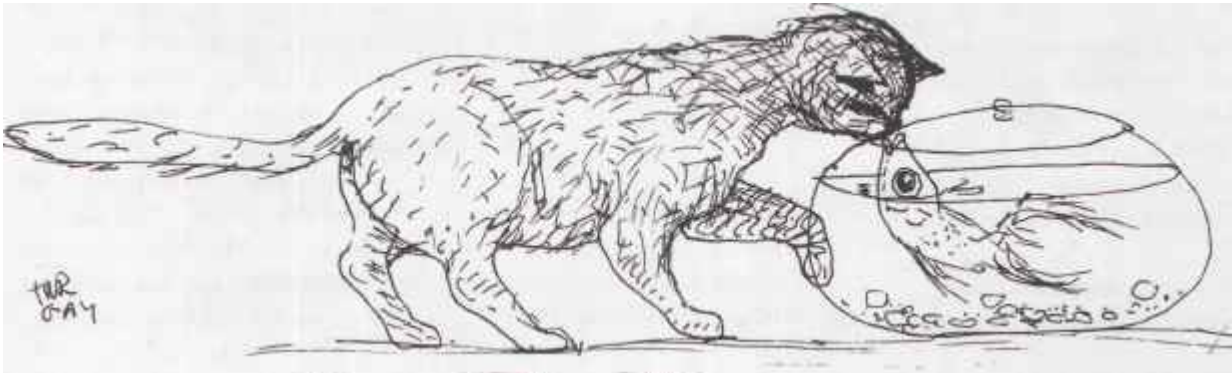
Her zaman mırlar

Benim şirin kedicim

Aykut Işıkmén

Sayın ve Kıymetli KEDİ Mecmuasının sahiplerine, Kedisevenlere,

Benim kedim NANE. Haziran'ın 15'inde 3 yaşını dolduracak. Onu Beşiktaş'tan 1.5 aylıkken alıp Göztepe'ye cebimde getirdim. Dişi. 11 aylıkken ameliyat ettirdim. Altı aydan sonra güçlükle ulaştık on birinci aya. Evin içinde ne sesler ne arıyalar dinledik. Seversem yemek yiyor. Beni çok seviyor, fakat kocama düşmanca davranıyor. Onun elleri tırmık izleri ile dolu. Neden? Tavuk ciğeri, havuç

Çizen: Turgay Karadağ

Sizden Size...

rendesi ve az miktarda sebze, örneğin kabak ilavesi ile, hatta mevsiminde kestane kabağı da ilave ederek hafif ateşte pişirip, kepek ekmeği ilave ederek küçük bilyeler haline getirerek günde üç defa benim elimden yediriyorum. Biz yemek yerken o da istiyor ve seversem yiyor. Nazlı! Ben mutfakta çalışırken ocak üstüne çıkıp beni seyrediyor. Balkondan bahçeye inip çıkıyor. Tuvaletini bir yıl içerde özel kabına yaptı. Ancak ameliyattan sonra dışarıya alıştırdık, ikinci katta oturduğumuz halde, asmanın gövdesini kullanarak yukarıya ulaşıyor.

Bu sene balkona panjur yaptırdık, Nane için özel bir pencere yaptırdık. Eğer kapalıysa açmamızı bekliyor aşağıya inmek için. Misafir sevmiyor, saklanıyor onlardan. Yalnız benim çok sevdiklerime sokuluyor hatta ablamın kucağına çıkıp oturuyor. Bir buçuk yaşındayken, sahurda bahçeden balkona tırmanırken

birkaç köpeğin hücumuna uğrayıp arka butundan yaralandı. Üç gün şokta kaldı. Şimdi köpek sesinden korkuyor. Sağlıklar, sevgiler.

Necla Vardarlı

Sevgili "Kedi"ciler,

Ben, eşim ve çocuklarım, çevremizdeki kedi ve köpeklerin tok ve sağlıklı bir yaşam geçirmeleri için sürekli çaba harcarız. Bu hayvanlara 27 Mart' ta 5 yavru köpek (kurt) eklendi. Bunlardan biri, sadece bizim ilimiz yetmediğinden, şimdi yaşamıyor. İkisi çalındı. İkisi de barındıkları yerden atılma tehdidi içinde? Yeni ve güvenli bir çevreye ihtiyaçları olduğunu düşünerek, imkanı olanlardan yardım bekliyorum.

Yazımı postalamadan kapıma iki de yavru kedi bırakıldığını, ilginize daha çok ihtiyacım olduğunu ekliyorum. **Telefon 361 66 93/ Kadıköy**

TEKİR'İN ANISINA

Kedileri çok severim. Beş yıl önce sokağımızda bir kedi vardı. Çok güzel bir kedi idi, fakat talihsizdi. Çünkü aç, susuz ve üstelik hamileydi. Onu Tekir diye çağırırdık. Bazen ona üzerine süt dökülmüş ekmek verirdik.

Daha sonra, uzun zaman onu görmedik. Bir gün Tekir gözüküyordu. Yakınlarda bir yere yavrulamıştı. Derken bir akşam, yavrularını ağzıyla enselerinden tutarak, birer birer, bizim kapının önündeki kömür kovaşına taşıdı. Dört tatlı yavrusunun hepsi de birbirinden güzeldi.

Ertesi sabah kalktığımızda ilk işimiz, kapının önündeki kömür kovaşının içinde yatan minik kedilere bakmak oldu. Geceleyin, Tekir bir yavru daha dünyaya getirmişti. Bu diğerlerinden daha da güzeldi. Tüyleri sırma gibi uzun ve çok, rengi kar gibi beyazdı. Sadece kulaklarında ve sırtında bir parça gri tüy vardı. Bir de kuyruğu griydi. Ayrıca sağ patisinde, sanki bilezik gibi gri bir halka vardı. Bu beyazlıkların ve grilerin arasında bir çift masmavi göz cin gibi parlıyordu. O sıralarda televizyonda, adı Musty olan bir kedi ile ilgili, güzel bir dizi film oynuyordu. Biz de o filmdeki kediden esinlenerek, minik kediye Musty adını taktık. Kömür kovası yavru kedilerin ve annesinin sığınmayacağı kadar küçüktü. Babam o gün bakkaldan büyük bir kutu getirdi. Annem eski giysilerden, kutunun içine, kediler için rahat ve yumuşak bir yatak yaptı. Kardeşim ve ben Tekir'e süt verdik. Sütü görünce zevkle mırıldandı. Yavrularına sıcak bir yer bulduğu için çok mutluydu. Biz de zavallı kedilere yardım eli-

mizi uzattığımız için, en az onlar kadar mutluyduk.

Yaklaşık iki ay kadar, kapının önünde, onlara baktık. Kapıyı açtığımızda Tekir yüzümüze minnetle bakıyor ve sevimli bir sesle miyavlıyordu. Sanki yardımlarımız için bize teşekkür etmek istiyordu.. Bazı insanlar kedilerin nankör hayvanlar olduklarını söylerler. Fakat benim fikrime göre, kediler yapılan iyiliği, bazı insanlardan çok daha fazla takdir edebiliyorlar.

Yavru kediler ikinci ayın sonunda biraz büyüdüler. Kutudan dışarı çıkmaya ve apartmanın merdivenlerinde dolaşmaya başladılar. Komşularımız yavru kedilere ve bize çok kızıyorlardı. Onlardan biri, kedileri apartmanın dışına atmamızı söyledi. Bize gayet kızgın bir ifadeyle şöyle söyledi:

"Eğer kedileri apartmanın dışına atmazsanız, onları arabamla şehir dışına atacağım."

Fakat o soğuk havada kedileri apartman dışına atmaya bizim gönlümüz razı olmuyordu. Çünkü henüz daha dışarıda yaşayamayacak kadar küçük ve güçsüzdüler.

Bir akşam işten eve dönüyordum ki, birden sokakta Tekir'i gördüm. Yavrularından birini ağzına almış, apartmandan dışarı çıkarmış, koşar adımlarla götürüyordu. Hayvancağızın bu halini görünce gayri ihtiyari gözlerim doldu. Sanırım komşularımız tarafından istenilmediğini o da anlamıştı.

Eve gelir gelmez kedilerin kutusuna baktım. Tekir, Musty hariç bütün yavrularını götürmüştü. Musty'yi derhal eve aldım. Birkaç dakika sonra Tekir evin önüne geldi. Acıklı bir sesle miyavlıyor ve kapıyı tırmalıyordu. Sanki bizden yavrusunu geri

vermemizi istiyordu. Fakat biz onu Tekir'e vermek istemedik. Çünkü eğer Musty'yi annesine verseydik, o da diğer kardeşleri gibi soğuktan ve bakımsızlıktan ölebilirdi.

Takip eden günlerde, Tekir defalarca kapıya geldi ve her zamanki gibi yavrusunu istedi. Fakat biz kapıyı açmadık. En sonunda gitti ve bir daha gelmedi. Sokakta kalan diğer yavru kediler, birer birer soğuktan ve açlıktan öldüler. Tekir bir gün gözden kayboldu. O günden sonra bir daha onu hiç görmedik. O, çok hisli bir kedi idi.

Seyhan Gökçek/ Bahçelievler

Sayın KEDİ Dergisi Yayıncıları,

Ben Ankara Veteriner Fakültesi'nden mezun bir veteriner hekimim, şu anda Manisa'da Pegasos Veteriner adı altında bir kliniğim var. Kedi, köpek, kuş, balık vb her türlü hayvana çok meraklıyım ve hepsini çok seviyorum. Şu anda bir Airedale terrier erkek, bir schnauzer erkek, bir saluki dişi, bir çift Bassethound, bir terrier, ve ayrıca evimde bir kedim (Hanım) var.

Annemlerin de evinde Benek adında Van varyetesi bir kedileri var. Bugüne kadar yüzlerce hayvana (kedi, köpek) sahip buldum ve hâlâ bulmaya çalışıyorum. Bu kadar kendimden söz ettiğim yeter.

Mektup yazmaktaki amacım derginiz ilk çıktığından beri haberdar olduğum fakat henüz hiçbir sayısını ele geçiremediğim bir dergi olarak hep ilgimi çekiyor.

Benim hayvan sevdiğimi bilen arkadaşlarım hep bana bu dergini çıktığını söylediler ama aradığım her yerde ya bu dergiyi satmadıklarını, ya da

düzensiz geldiğini veya yeni bittiğini söylediler, ayırtma vb. uğraşlarım da bir sonuç vermedi. Geçen gün Hürriyet'in pazar ekinde derginizin adresi ve telefonunu filan gördüm. Ve işte şimdi size yazıyorum....

Veteriner Hekim A. Kutlu Dayıoğlu Pegasos Veteriner Kliniği/ Manisa

Şimdilik dergimizin İzmir'de dağıtımı yapılmıyor. Dergiye ulaşmanız için abone olmanız gerekmektedir. Adresinize abone formu gönderdik. İlginize teşekkür ederiz.

Kedi Dergisi

Sayın Kedi Dergisi Yetkilileri,

Bu konuyla ilgili bir derginin olduğunu Hürriyet gazetesinin bir ekinde görmüştüm ve okumuştum. Ben kedileri gerçekten çok seviyorum. Hangi gazete veya dergide olursa olsun çıkan kedi resimlerini kesip biriktiriyorum. Bu yüzden sizin derginiz de ilgimi çekti. Şu ana kadar herhangi bir sayınızı görmedim. Sizden ricam, bana birkaç tane dergi örneği göndermeniz. Mümkünse ödemeli olarak gönderiniz, değilse bir posta çeki hesap numarası bildiriniz.

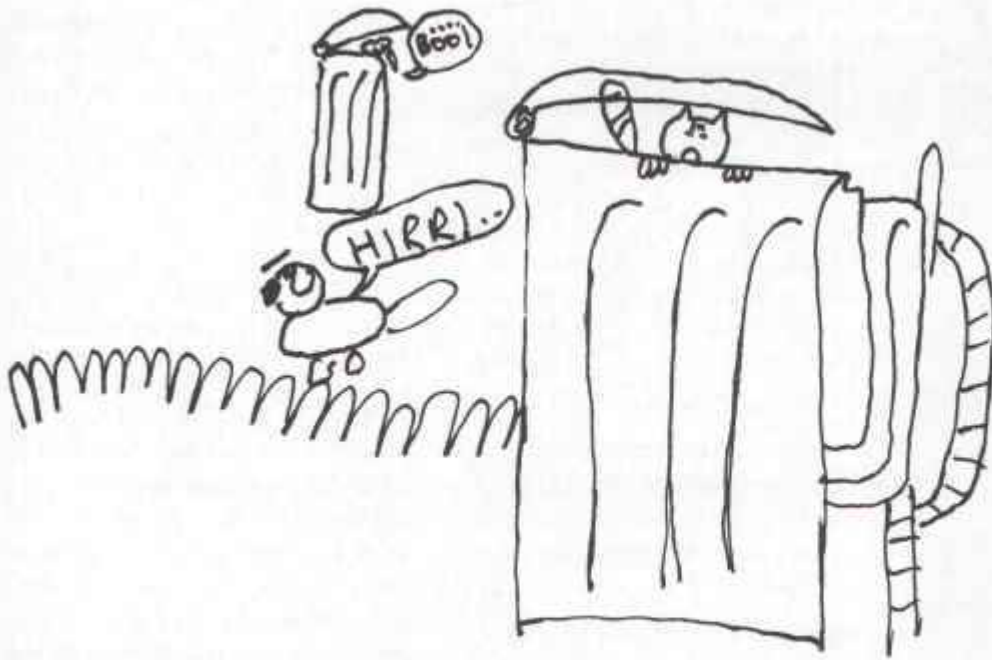
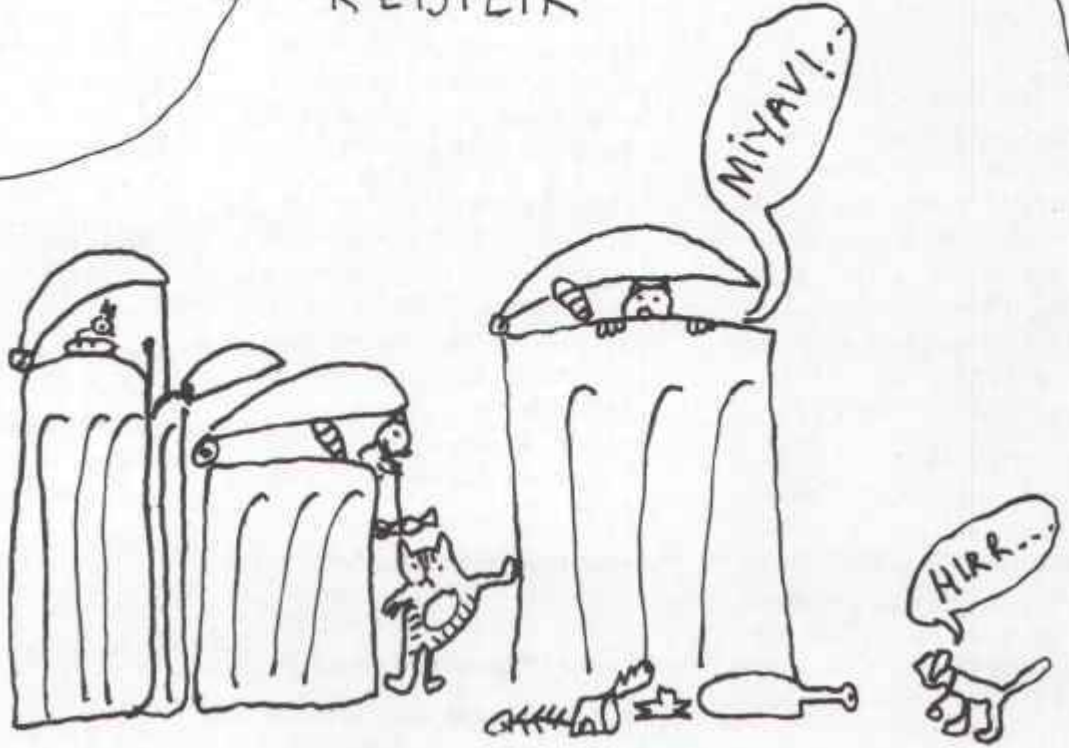
Şimdiden çok teşekkür ediyorum,

Mehmet Oğuz Tuncer/ Bornova. İzmir

Dergimizin perakende satış fiyatı 75.000TL'dir. İstedığınız dergilerin (3,5,6,7,8 ve 9. sayılar)toplam bedelini 127469no'lu posta çeki hesabımıza yatırarak, alındının fotokopisini ve açıklayıcı mektubunuzu adresimize postalamanız gerekmektedir. Ayrıca adresinize abone formu postaladık. İlginize teşekkürler.

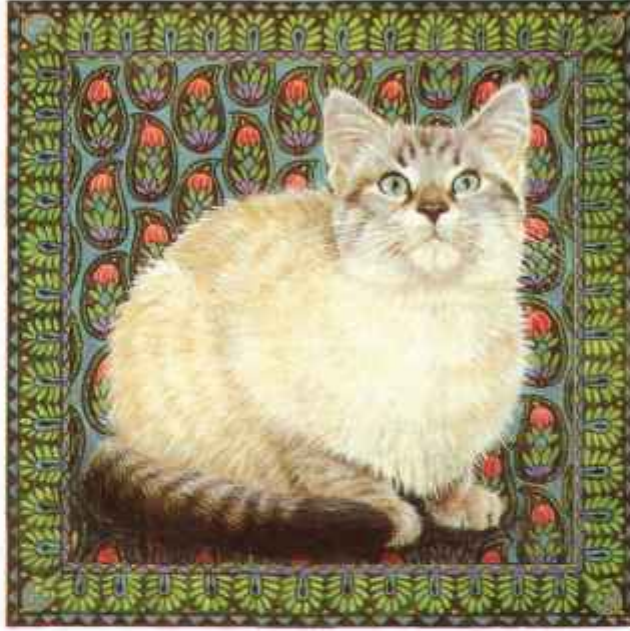
Kedi Dergisi

OYUN:
KEDİLİK

BURCU, 8 yaş

Kediniz var mı? Ya derginiz?

**Kedi'ye abone
olmak için:**

Telefon etmeniz yeterli

Kedi Dergisi
Mavibulut Yayınları
Yeniçarşı Cad. Ferah Apt. 33/2
D:4 80060 Galatasaray-İstanbul
Tel: 0-212-252 63 75-76
Faks: 0-212-244 08 60